Léon Degrelle

Το κάλεσμα στην Ευρωπαϊκή Νεολαία

1992

Léon Degrelle

Το κάλεσμα στην Ευρωπαϊκή Νεολαία

1992

Contre La Modernité

Πηγή:https://archive.org/details/AppelAuxJeunesEuropeens/mode/1up

Στην εξορία, 8 Αυγούστου 1992

Προς τους νέους της Ευρώπης,

I. Ενάντια στους δημοκρατικούς φαρσέρ

Κάποτε ήμαστε και εμείς 20 ετών. Οι μέρες μας δεν θα ξαναγίνουν πράσινες πια. Αλλά το πνεύμα μας και η καρδιά μας παραμένουν ζωηρά με ιδέες και πνευματικές ορμές, οι οποίες, χωρίς αμφιβολία εξακολουθούν να ενθουσιάζουν και εσάς, τους νέους Ευρωπαίους συναγωνιστές του σήμερα.

Ως ένθερμοι εθνικιστές, είχαμε βάλει την ψυχή της Πατρίδας μας βαθιά στη συνείδησή μας. Θέλαμε να την απομακρύνουμε από τους πολιτικούς βάλτους, όπου ασφυκτιούσε και να αποκατασταθεί η πίστη στην αποστολή της, η αποκατάσταση των θεσμών, η επαναφορά της κοινωνικής δικαιοσύνης με μια αδιάσπαστη συνεργασία μεταξύ των τάξεων και πάνω από όλα, η υλοποίηση της επανάστασης των ψυχών που θα απελευθέρωνε τους ανθρώπους από έναν ενοχλητικό υλισμό.

Τότε, τον Ιούνιο του 1941 ηχούσαν οι καμπάνες από καμπαναριό σε καμπαναριό. Είχε έρθει η ώρα των μεγάλων ευρωπαϊκών δυνατοτήτων.

Ως απλός στρατιώτης, ύστερα ως δεκανέας, ως λοχίας, ως αξιωματικός και στη συνέχεια ως Διοικητής της $28^{ης}$ Μεραρχίας Wallonien των Waffen SS, τόσο εγώ όσο και χιλιάδες άλλοι εθελοντές από τη Γηραιά μας Ήπειρο βοηθήσαμε στο Ανατολικό Μέτωπο για τη δημιουργία ενός ελάχιστα κατανοητού εγχειρήματος στην αρχή, που ήταν αναπόφευκτο. Για μια Ευρώπη που θα περιελάμβανε ως ομοσπονδία τις διαφορετικές, αλλά συμπληρωματικές δυνάμεις των Πατρίδων μας. Οι Πατρίδες μας απειλούνταν με θάνατο από τον σοβιετικό κομμουνισμό, ο οποίος πάσχιζε από το 1917 να βάλει κάτω από το μαστίγιό του όλους τους λαούς του κόσμου.

Σίγουρα, τον πρώτο καιρό εμείς, οι μη Γερμανοί μαχητές είχαμε πολλές διαφορές από χώρα σε χώρα, όπως και οι Ισπανοί, οι Νορβηγοί, οι Γάλλοι, οι Βόσνιοι, οι Ολλανδοί, οι Εσθονοί. Παρόλα αυτά, οι δοκιμασίες και οι δυσχέρειες μας έφεραν πιο κοντά και επισφράγισαν τη μεταξύ μας ενότητα.

Φιλία, αλλά διαφορετικότητα. Η Ευρώπη ανέπνεε μέσα μας. Μετά την αναταραχή, κάθε μία από τις Πατρίδες μας ήταν περήφανη για την τιμή των όπλων μας και τη θυσία των πεσόντων, στέφοντας τους ενωμένους πολιτισμούς μας για τη λάμψη και το μεγαλείο των ευρωπαϊκών λαών.

Ηττημένοι, καλυμμένοι στα χαρακώματά μας, είδαμε το 1942 την εκκολαπτόμενη Ευρώπη μας να κουλουριάζεται μετά το 1945 μέσα στην κοινοτοπία, στη μετριότητα και να παραδίδεται εξ' ολοκλήρου – χωρίς να διακρίνει την εφήμερη αδυναμία της – σε μια μανιώδη ανάγκη για απολαύσεις.

Αυτό αμαύρωσε την ψυχή της Ευρώπης, με αποτέλεσμα τη διάλυση του ήθους και το πνεύματός της.
Αύριο, όλα πρέπει να ξανακτιστούν από την αρχή.
Εμείς που είμαστε μεγαλύτεροι σε ηλικία από εσάς και συμμετείχαμε στον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, πληρώσαμε ένα φοβερά βαρύ τίμημα για την αφοσίωσή μας στις Πατρίδες μας και στην Ευρώπη που θα τις ένωνε ως ομοσπονδία. Μας φέρθηκαν προσβλητικά, «τσεπώσαμε» χιλιάδες χτυπήματα και βιώσαμε ρέματα πικρίας. Μας έσυραν μέσα στη λάσπη. Δολοφόνησαν τα αγαπημένα μας πρόσωπα. Μας κυνηγούσαν παντού με δαιμονική μανία, αλλά η πίστη μας παρέμεινε ακέραιη. Δεν είναι μόνο το γεγονός ότι υπομείναμε όλα αυτά. Δεν μετανιώνουμε για τίποτα. Παρόλο που γεράσαμε, αν μας δινόταν ξανά η ευκαιρία να ξανασηκώσουμε τα λάβαρά μας θα το ξανακάναμε με το ίδιο σθένος, την ίδια ευχαρίστηση και την ίδια ακλόνητη αποφασιστικότητα χωρίς να εγκαταλείψουμε το καθήκον μας.
Αν χρειαστεί, στη σημερινή εποχή, ροκανίζουμε τα χαλινά μας μέσα σε μια τόσο ατελείωτη και σκληρή εξορία, παραμένουμε και θα παραμείνουμε αγαπητοί συναγωνιστές της Ευρώπης, συνοδοιπόροι σας μέχρι την τελευταία μας πνοή.
Για να είμαι ειλικρινής, ούτε η δική σας ζωή είναι εύκολη πλέον. Σε όλες τις χώρες υπάρχουν υποκινούμενοι και δουλοπρεπείς δικαστές που κακαρίζουν κάνοντας γκλου-γκλου, σας ποδοπατούν και τα μεσοφόρια τους αιωρούνται. Επανεξετάζουν κάθε μέρα τον Αστικό και τον Ποινικό Κώδικα για να ανακαλύψουν – δημοκρατικά βέβαια! – προφάσεις που θα τους δώσουν την αφορμή, για να κλείσουν στα κάτεργα και να επιβαρύνουν με πρόστιμα αυτούς που δεν δέχονται να προσκυνήσουν τα πέλματα της «ιερής αντρογυναίκας», που είναι η ανίκανη «δημοκρατία» τους.
Στην πραγματικότητα, όλο αυτό το ακροβατικό σύστημα του κοινοβουλευτισμού βασίζεται στη διατήρηση των τελετουργιών του. Σε αυτή την απάτη των εκλογικών φυτωρίων, εκλέγονται ή επανεκλέγονται εκατοντάδες βουλευτές που βασίζονται μόνο στο προηγούμενο τσουγκράνισμα εκατομμυρίων, εκατοντάδων εκατομμυρίων ή ακόμα και δισεκατομμυρίων, που εξασφαλίζουν την επιβίωση και την οικονομική διαμόρφωση του εκλογικού τους μηχανισμού.
Τα κουρασμένα πλήθη πιστεύουν όλο και λιγότερο αυτές τις υποκρισίες, όπου πρέπει κανείς να δώσει ένα βόδι για να πάρει ένα αυγό.
Όταν τα πολιτικά κοπάδια βγαίνουν από τη φωλιά τους – το βλέπουμε πάντα – βρίσκονται σε απελπιστική κατάσταση. Παλεύουν μέσα στα αγκάθια. Τους ψηφίζουν όλο και λιγότεροι, διότι δεν πιστεύουν πλέον σε αυτές τις επιδεικτικές κουβέντες.
Δεν γκαρίζουν πλέον σε γαϊδούρια. Στα νέα απελευθερωμένα Κράτη της Ανατολής, η Πολωνία θα έπρεπε να είναι έκπληκτη με το πολύ πρόσφατο «δημοκρατικό» δώρο. Το 65% των πολιτών δεν πήγαν να ψηφίσουν! Το ίδιο συνέβη και στην Ουγγαρία! Όσο για τον Λίβανο, οι εκλέκτορες έκαναν απεργία! Στη Γαλλία του 1992, μόνο το 18% των ψηφοφόρων – οι σοσιαλιστές –

αποτέλεσαν τον βασικό κορμό της κυβέρνησης. Επιπλέον, ο γιός ενός Ουκρανο-εβραίου μαζί με τους απογόνους ενός άλλου Εβραίου από τα πολωνικά γκέτο, ανέλαβαν την ευθύνη να εξασφαλίσουν την ευτυχία της κατάπληκτης Γαλλίας.
Είναι σαν σφήκες με κασκόλ που υπερασπίζονται με ένα σχεδόν γελοίο πάθος την ολοένα και πιο ασταθή εξουσία τους.
Αλλά όποιος τολμήσει να τους επισημάνει ότι οι κυβερνητικές τους ομάδες καλύπτονται από ψευδείς καταμηνύσεις και συντηρούνται με εκβιασμούς που είναι καλυμμένοι με το αίμα αιμοφιλικών, ότι πιο συγκεκριμένα στο Βέλγιο ένας πρώην σοσιαλιστής πρωθυπουργός ονόματι Cools με τις άπληστες φαβορίτες, δολοφονήθηκε από τον σωματοφύλακα ενός από τους υπουργούς του που είχε ειδικότητα στις ρακέτες, θα θεωρηθεί αμέσως ως «εγκληματίας φασίστας».
Όποιος επισημάνει ότι το 90% των βουλευτών είναι άγνωστοι και ανίκανοι, ότι δεν προσφέρουν απολύτως τίποτα εκτός από το ότι τσεπώνουν υπέρογκα χρηματικά ποσά, θα θεωρηθεί ως ανυπόφορος ταραχοποιός.
Οι αντίπαλοι που καταγγέλλουν τη στειρότητα των μωρολογιών των 300, 400 ή 500 κεφαλιών (που τα περισσότερα εξ αυτών είναι κούφια!) απαγορεύεται να έχουν την οποιαδήποτε πρόσβαση στην τηλεόραση, καθώς και σε πολυάριθμες συναντήσεις όπου θα μπορούσαν να διαφωτίσουν το εξαπατημένο κοινό.
Για να υποστηρίξουν τη δημοκρατική παρθενιά τους απέναντι σε αυτό το ανόητο πλήθος, οι ραδιούργοι του καθεστώτος καλύπτουν πομπωδώς τοις κοιλιές τους με μια μεγάλη και επίσημη κόκκινη-μπλε κορδέλα και ξεσηκώνουν ορδές πολυφυλετικών και πολύχρωμων παρασίτων που έρχονται από το χάος των βρωμερών ερήμων τους.
Παντού, πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά, ηθικά επικρατεί χάος. Σύμφωνα με τις τελευταίες έρευνες του Τύπου, το 60% των Γάλλων δηλώνουν αηδιασμένοι.
Κάθε χώρα επιβαρύνεται με δυσβάσταχτους φόρους που σκοτώνουν την επιθυμία ώστε, να δημιουργηθεί κάτι καινούργιο.
Υπάρχουν 20.000 αγέρωχοι και ανίκανοι δημόσιοι υπάλληλοι, εκ των οποίων εξελέγησαν 1000 και ελέγχουν με την ανικανότητά τους τη μισή και τρεμάμενη Ευρώπη, μέσω μιας αυταρχικής Ενιαίας Αγοράς, η οποία υφίσταται επαναλαμβανόμενες κρίσεις, είναι πνιγμένη μέσα στα πλεονάσματα από τις εντολές των συνδικαλιστικών βασιλίσκων και χειραγωγεί μέσω δημαγωγικών κροτίδων.
Δεν θα υπάρξει τίποτα από αυτό, παρά μόνο εκκολαπτόμενα αυγά.
Η καυχησιάρα Ενιαία Αγορά σέρνει οικτρά πίσω από τις ηλιθιότητές της 16.000.000 ανακυκλώσιμους ανέργους.
Εσείς, τα νέα αγόρια και κορίτσια της πραγματικής Ευρώπης θέλετε να αντικαταστήσετε αυτή την κακοδιαχείριση και αυτή την καταστροφική απάτη με μια ένωση υγιών Κρατών, υπό την εξουσία ενός πραγματικού ηγέτη που να είναι αγαπητός, άξιος σεβασμού και εκλεγμένος με την ελεύθερη βούληση του λαού.
Αυτό θα είναι κοινωνικά δίκαιο και φυλετικά προστατευμένο.

Μόνο αυτό θα βάλει τέλος στην αυθαίρετη κυριαρχία, στους δραγόνους και στις διαμάχες μεταξύ των σφετεριστών που δεν τους αξίζει ούτε το νερό που πίνουν και εκμεταλλεύονται την ήττα του 1945, για να εντυπωσιάσουν με τις μεγαλοστομίες τους λέγοντας ψέματα, ώστε να ενθαρρύνουν τους λαούς και να τους εξημερώσουν.
Όποιος αγγίξει την παντοδυναμία των «δημοκρατικών» πασάδων, οι οποίοι είναι σαν σαλιγκάρια που δημιουργούν ίντριγκες μέσα στο κέλυφός τους, είναι σαν να αγγίζει έναν δυναμίτη. Συμβαίνει συχνά και πρέπει να έχετε βαρεθεί να ανέχεστε αυτούς τους χαζούς απατεώνες. Παρόλα αυτά, πρέπει να αντιμετωπιστεί με ακλόνητη συνέπεια και να μην αποτύχουμε. Ο λαός πρέπει να ξέρει ότι το δόγμα μας – η ευθύνη, η διάρκεια, η ιδιοκτησία, η ικανότητα για μια ισχυρή εξουσία, η έξυπνη συνεργασία μεταξύ των τάξεων, η εξύμνηση των θεμελιωδών αρετών της κοινωνίας – είναι απαραίτητο. Η ζωή έχει νόημα μόνο αν καταβάλλονται προσπάθειες με σκοπό την τελειότητα και το μεγαλείο. Πιστεύουμε στη λάμψη των άστρων.
Το ανθρωποκυνηγητό που βιώνετε στα τέλη του αιώνα, τα αχλάδια της αγωνίας που πρέπει να καταπιείτε, εμείς, οι μεγαλύτεροι σε ηλικία από εσάς, τα έχουμε ζήσει όπως εσείς, ή ίσως και περισσότερο από εσάς. Και εμείς στερηθήκαμε πολλές φορές την κοινωνική ελευθερία. Το θάρρος μας θα μπορούσε να έχει εξανεμιστεί. Ενώ για παράδειγμα, 1.000.000 Βέλγοι είχαν επιλέξει τον Ρεξισμό και το 1936 είχαν εκλεγεί δημοκρατικά με καθολική ψηφοφορία 33 βουλευτές και γερουσιαστές κάτω από τη σημαία μου, δεν μπορέσαμε ποτέ να χρησιμοποιήσουμε την ιδιότητά μας από το 1936 έως το 1940 και το επίσημο ραδιόφωνο ήταν διαθέσιμο σε όλα τα κόμματα που σύχναζαν στους βουλευτικούς στρατώνες!
Αυτό συνέβαινε και πριν τον Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο, δηλαδή επικρατούσε ηλίθια μισαλλοδοξία και εγκεφαλική διαταραχή στις «δημοκρατίες»! Από τότε ήμαστε θύματα αυτής της πανώλης, επειδή θέλαμε να αντικαταστήσουμε αυτό το διεφθαρμένο, αναρχικό και καταστροφικό καθεστώς με ένα καθαρό, δυνατό και λαϊκό κράτος.
Και επίσης, διότι – μεγάλο έγκλημα! – δεν θέλαμε να γίνουμε συνένοχοι στο ξέσπασμα ενός «άχρηστου και ανόητου» Β’ Παγκοσμίου Πολέμου (τάδε έφη Spaak – Spaak dixit), που επέβαλαν στην Ευρώπη το Σεπτέμβριο του 1939 από μίσος και φόβο οι ταραξίες του μαρξισμού και του παγκόσμιου εβραϊσμού, με την υποστήριξη ενός απάτριδος υπερ-καπιταλισμού με σκυλίσιες ορέξεις.
Έπρεπε να αντιμετωπίσουμε αυτόν τον τεράστιο εμφύλιο πόλεμο, ειδικά όταν ο κομμουνισμός άρχισε να κινείται προς τις δυτικές χώρες μας με σκοπό να μετατρέψει την αιματοβαμμένη Ευρώπη του 1940-1941 σε φύραμα της αρεσκείας του.
Αγωνιστήκαμε σκληρά, προσφέροντας τα νιάτα μας και το αίμα μας σε τρομερές εποχές. Βιώσαμε το κρύο, την πείνα και τα ατελείωτα βάσανα στην παγωμένη απεραντοσύνη του Ανατολικού Μετώπου. Πολλά εκατομμύρια συντρόφων μας

έπεσαν στη μάχη. Χιλιάδες άλλοι μετά από τόσες θυσίες, υπέμειναν για χρόνια τη φρίκη της φυλακής στην ίδια τους την πατρίδα.
Οι απατεώνες της λεγόμενης «δημοκρατικής» καναλοκρατίας μιλούν συχνά σαν μυγοπαγίδες για τις σκληρότητες εκείνης της εποχής και φροντίζουν επιμελώς να τους κάνουν να υποστηρίξουν τους αντιπάλους τους!
Οι βαναυσότητες που διέπραξε από το 1917 η ΕΣΣΔ (το αγαπημένο παιδί των συμμαχικών δυνάμεων) σε δικό της έδαφος, έσπασε κάθε ρεκόρ με δεκάδες εκατομμύρια παραδείγματα!
Οι Άγγλοι, που πέρασαν πρώτοι πέρα από τον Ατλαντικό και οι νεοφερμένοι Αμερικανοί διέπραξαν τις ίδιες σφαγές στο έδαφος των σημερινών ΗΠΑ, σκοτώνοντας πάνω από 4.000.000 Ινδιάνους (200.000 επιζώντες από τα 5.000.000), για να εξοντώσουν αυτή τη φυλή μέσω αυτής της τεράστιας γενοκτονίας. Άλλωστε, αυτοί είναι που είχαν ξεγελάσει εκατομμύρια Μαύρους, μαρκάροντας τη σάρκα τους με σημάδια σκλαβιάς.
Από το 1941 έως το 1945, είχαν εγκαινιάσει στην Ευρώπη και στην Ασία τη μοναδική τους πολεμική τακτική κατά τη διάρκεια του $20^{ού}$ αιώνα, δηλαδή την τρομοκρατία, τη σφαγή εκατοντάδων χιλιάδων αμάχων με τους τεράστιους βομβαρδισμούς τους στο Αμβούργο, στην Κολωνία, στο Βερολίνο, στη Δρέσδη και μετά στη Χιροσίμα και στο Ναγκασάκι.
Επίσης, ήταν αυτοί που παρέδωσαν 100.000.000 συμπατριώτες μας από την Ανατολή στην τυραννία των Σοβιετικών μετά την $8^{η}$ Μαΐου του 1945 για 50 χρόνια.
Ήταν αυτοί που το 1945 και το 1946, άφησαν εσκεμμένα 1.000.000 Γερμανούς αιχμαλώτους να πεθάνουν από τη μιζέρια και την πείνα μέσα στα στρατόπεδά τους στο Ράιχ και στη Γαλλία, ενώ οι αποθήκες τους ήταν γεμάτες από άθικτες προμήθειες.
Τέλος, ήταν αυτοί που μετά τον πόλεμο επέτρεψαν την φυγή εκατομμυρίων Πρώσων, Σιλεσιανών, Γερμανών και Σουδητών αμάχων και τους εξόντωσαν κατά τη διάρκεια μιας τρομερά άγριας «φυλετικής κάθαρσης»!
Οι Αμερικανοί, οι Άγγλοι – και οι Ρώσοι φίλοι τους που πρόσφατα βγήκαν καθαροί από το πλυντήριο! – μπορούν κάλλιστα να κατηγορούν το ρατσισμό των Σέρβων που δολοφόνησαν άμαχο πληθυσμό στην Κροατία και στη Βοσνία, για να αποκτήσουν νέα «φυλετικώς εκκαθαρισμένα» εδάφη. Είναι η μαθηματική επανάληψη των εξοντώσεων που είχαν επιφέρει οι «δημοκρατίες» κατά τη διάρκεια της γενοκτονίας άνω των 4.000.000 Ινδιάνων και ύστερα μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο σε εδάφη που κατασχέθηκαν από το γερμανικό Κράτος! Τώρα ξέρουμε τα φρικτά νούμερα: περίπου 2.280.000 πρόσφυγες από το Ράιχ χάθηκαν στους δρόμους της εξορίας, πέθαναν από την πείνα ή δολοφονήθηκαν από τους Σοβιετικούς και τα τσιράκια τους, άλλοι 80.000 εξαφανίστηκαν, πάνω από 1.000.000 επιζώντες απελάθηκαν στη Σιβηρία. Ο ιστορικός Jacques de Launay εξιστόρησε λεπτομερώς αυτές τις φρικαλεότητες στο βιβλίο του, "La Grande Débâcle" (Η Μεγάλη Φυγή).

Καταλαβαίνουμε ότι, το 1992 στην Κροατία και στη Βοσνία, οι Αμερικανοί και οι Άγγλοι – Οι Ρώσοι φαίνονται πολύ μικροί! – δεν αντέδρασαν εναντίον των Γιουγκοσλάβων κατακτητών, αλλά αρκέστηκαν σε παλινωδίες. Αυτό που έκαναν οι Σέρβοι, το είχαν κάνει και οι φίλοι τους οι Σοβιετικοί πολλές φορές και σε μεγάλη κλίμακα ή απλά τους άφησαν να το κάνουν! Οι γέροι κροκόδειλοι έχυσαν τα υποκριτικά δάκρυά τους. Οι Σέρβοι, εκκενώνοντας το 1992 τις περιοχές στις οποίες εισέβαλλαν από τον άμαχο πληθυσμό τους, δεν ήταν παρά οι ταπεινοί μιμητές τους.

Ο Stalin, ο Churchill και ο Roosevelt ήταν τα αφεντικά τους, τα αφεντικά-δολοφόνοι του πρώτου μισού του $20^{\text{ού}}$ αιώνα.

II. Οι τρομοκρατικοί πόλεμοι και ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός

Αν τουλάχιστον τα στρατεύματα του Β' Παγκοσμίου πολέμου ήταν απλώς περιστασιακοί δολοφόνοι! Αλλά, είδαμε από το 1945 τη συνεχή ανανέωση αυτής της καταστροφικής πολεμικής τακτικής οπουδήποτε μπορούσε να επιβληθεί ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός.

Είτε ήταν στο Βιετνάμ, με ορδές γυναικών και παιδιών να τρέχουν στους δρόμους εντελώς γυμνοί με εγκαύματα από napalm!

Είτε στο Ιράκ, όπου 100.000 έως 200.000 άμαχοι (δεν ξέρουμε πόσοι ακριβώς!) θερίστηκαν συστηματικά και χωρίς να διατρέχουν κίνδυνο από τις τερατώδεις τρομοκρατικές εκρήξεις – ελεγχόμενων από υπολογιστή – των αμερικανικών πυραύλων.

Γιατί;…

Έτσι, ώστε να παραμείνει ανέγγιχτος ο μεσαιωνικός και ρατσιστικός μηχανισμός μιας χώρας – μπιτονιού, που κατασκευάστηκε πρόσφατα από τους Άγγλους, το Κουβέιτ καθώς και οι ποδογλείφτες εμίρηδες, που είναι αρπακτικά σαν τους γύπες, γεμάτοι με δισεκατομμύρια δολάρια, ανεπίσημοι κάτοχοι των πετρελαιοπηγών και είναι τόσο αγαπητοί στους Αμερικανούς γκάνγκστερ του υπέρ-καπιταλισμού, αιώνιοι παραδόπιστοι και κλέφτες!

Ο Saddam Hussein, ο αδιαμφισβήτητα δημοφιλής ηγέτης του Ιράκ, ήθελε να πάρει πίσω αυτή τη χαμένη επαρχία της Μεσοποταμίας. Και, πάνω από όλα, κυβέρνησε το ισχυρό Κράτος μιας περιοχής που είναι πλούσια σε πετρέλαιο και αυτό προκάλεσε την ενόχληση των Αμερικανών ηγετών με αποτέλεσμα να εκνευριστούν, να το εκλάβουν ως μαχαιριά και να ταρακουνηθούν!

Η προβοκάτσια είχε ξεκινήσει από την άνοιξη του 1989.

Επίσης, ήταν απαραίτητο να παραπλανήσουν τον Saddam Hussein σε μια παρέμβαση που θα ήταν η δικαιολογία για μια στρατιωτική επίθεση.

Βέβαια, η πρόσφατη δημιουργία (1962) του Κράτους του Κουβέιτ είχε υλοποιηθεί ώστε, οι Αγγλο-αμερικανοί να διατηρήσουν υπό τον έλεγχό τους τις πετρελαιοπηγές της συγκεκριμένης περιοχής.

Αυτό το Κουβέιτ είχε εφευρεθεί για να εμποδίσει την κύρια πρόσβαση στο ιρακινό πετρέλαιο από τον Περσικό Κόλπο, χάρη στην κατοχή του νησιού Bubiyan (Κουβέιτ) που ήταν το βασικό εμπόδιο στις εξαγωγές ιρακινού πετρελαίου. Το 1969, το Κουβέιτ είχε κάνει συμφωνία για την παραχώρηση αυτού του νησιού στο Ιράκ για 99 χρόνια. Παρόλα αυτά έγινε επίπληξη από τους Άγγλους και τους Αμερικανούς και την επόμενη χρονιά το Κουβέιτ αναίρεσε αυτή τη συμφωνία.

Στις 25 Ιουλίου του 1990, όταν ο Αμερικανός πρέσβης April Glappi συζητούσε για αυτά τα προβλήματα με τον Saddam Hussein, φαινόταν ότι έδειχνε κατανόηση, σαν να του φαινόταν φυσιολογική η επιστροφή του Ιράκ στο Κουβέιτ. Τότε ο Saddam Hussein συμπέρανε ότι το τρομερό «δηλητήριο» που είχε εξαπολυθεί εναντίον του τους προηγούμενους μήνες από της ΗΠΑ είχε πλέον σαρωθεί. Έπεσε στη διπλωματική παγίδα. Στις 2 Αυγούστου του ίδιου έτους, ανέκτησε σχεδόν χωρίς καμία σύγκρουση το Κουβέιτ, όπου ο Εμίρης με την πρώτη κίνηση του ιρακινού τανκ, διέφυγε ένδοξα σαν σκόνη!

Η υπόθεση ήταν κοινότοπη από μόνη της, όπως δεκάδες άλλες που είχαν αναπτυχθεί παλιότερα σε αραβικά εδάφη: στο Λίβανο, που ήταν εν μέρει κατεχόμενο από τα στρατεύματα του Ισραήλ χωρίς κάποιος να τους αναγκάσει να γυρίσουν στα καταφύγιά τους, στην Ιορδανία, στη Μέκκα, στην Υεμένη, στη Συρία όπου εισέβαλαν στα Υψώματα του Γκολάν, χωρίς να ξεχνάμε τα εδάφη των Χασεμιτών! Αλλά η Ουάσιγκτον είχε βρει την τέλεια ευκαιρία να δείξει την υπεροχή της στην Ανατολή. Ξεσήκωσε όλο τον κόσμο με μεγάλες κραυγές.

Κρύβοντας τις βλέψεις της για τα βαρέλια του πετρελαίου, ήθελε δήθεν να σώσει την Ελευθερία! Το Δίκαιο! Τον Πολιτισμό! Και ποιος δεν θα βιαζόταν να πιστέψει αυτές τις ενάρετες κουβέντες;…

Το έχαψαν όλοι. Άνθρωποι από όλα τα μήκη και τα πλάτη της Γης. Οι Άραβες αντίπαλοι που ήθελαν να διαδεχθούν τον Saddam Hussein, ήταν οι μεγαλύτεροι ζηλωτές. Εναντίον των δολαρίων, βέβαια! Η Αίγυπτος που έσπευσε να δεχτεί, όταν ο Bush ανακοίνωσε ότι αν δεχόταν την πρότασή του, εκείνος θα διέγραφε τα 7 δισεκατομμύρια δολάρια που χρωστούσε αυτή η χώρα στις ΗΠΑ!

Η Ουάσιγκτον ανακοίνωσε ότι ο κίνδυνος ήταν μεγάλος. Η International Herald Tribune ανακοίνωσε με την υπογραφή του W. Safire, ότι μια ατομική βόμβα του Saddam Hussein θα μπορούσε να πέσει ανά πάσα στιγμή στη Νέα Υόρκη! Μεταφέρεται από τον ίδιο τον διάβολο, σίγουρα!

Στις 15 Ιανουαρίου του 1991 άρχισε το πολεμικό μακελειό. Μέσα σε λίγες μέρες τα τρομερά όπλα του κ. Bush, χίλιες φορές πιο προηγμένα από αυτά που είχε ο Saddam Hussein εξόντωσαν χιλιάδες αμάχους σε κάθε γωνιά του Ιράκ. Το Κουβέιτ βρέθηκε σχεδόν αμέσως απελευθερωμένο, χωρίς μεγάλες μάχες.

Εξάλλου, ο βασιλιάς της Σαουδικής Αραβίας κατάφερε με μεγάλη δυσκολία μαζί με τον Αμερικανό τυχοδιώκτη συνεργό του να σταματήσει τη σφαγή, διότι επετεύχθη ο βασικός του στόχος, που ανακοινώθηκε υποκριτικά από τον Bush στην International Herald Tribune ως εξής: «Ο στόχος μας δεν είναι η κατάκτηση του Ιράκ, αλλά η απελευθέρωση του Κουβέιτ».

Αυτή η απελευθέρωση επανάφερε το Κουβέιτ κάτω από την πετρελαϊκή κυριαρχία των ΗΠΑ, αφήνοντας αυτό το Κράτος-φάντασμα σε αμηχανία έτσι όπως ήταν πριν τον Μεσαίωνα.
Δεν θα είχε απελευθερωθεί χωρίς την άφθονη παροχή των αμερικανικών τρομοκρατικών όπλων και των φοβερών ψεμάτων για τη χειραγώγηση του πλήθους.
Η πιο τρομερή παραπληροφόρηση που σερβιρίστηκε στους Αμερικανούς, ήταν η ιστορία των μωρών του Κουβέιτ. Είχε δημοσιευτεί σε χιλιάδες εφημερίδες το νέο που επρόκειτο να προκαλέσει την αντίδραση εκατομμυρίων ανθρώπων, ότι στο Κουβέιτ είχαν βγάλει 300 μωρά από τις θερμοκοιτίδες τους και τα σκότωσαν!
Το κανάλι CNN ευχαριστήθηκε με αυτό την 17η Ιανουαρίου του 1991 και ο Τύπος διέδωσε αυτή την είδηση σε εκατοντάδες εκατομμύρια αντίτυπα, γράφοντας το εξής: «Η εικόνα των Ιρακινών στρατιωτών που βγάζουν τα πρόωρα μωρά από τις θερμοκοιτίδες τους έχει αηδιάσει την παγκόσμια κοινότητα».
Ακριβώς, αλλά έδωσαν έναν ακόμα πιο τερατώδη χαρακτήρα. Ο Bush επανέλαβε την ιστορία με τα παιδιά στο Βέλγιο, των οποίων τα χέρια είχαν κόψει οι Γερμανοί κατά τον Α’ Παγκόσμιο πόλεμο. Μετά τη νίκη των συμμάχων του 1918, δεν είχε δοθεί ποτέ η δυνατότητα να ενημερωθεί το κοινό για ένα από αυτά τα υποτιθέμενα θύματα. Για τον απλούστατο λόγο, ότι δεν υπήρχε ούτε ένα! Η απόλυτη πλύση εγκεφάλου!
Ο Bush το επιβεβαίωσε και το πήγε ακόμα πιο μακριά με μια νέα εκδοχή. Το μεγάλο γαλλικό περιοδικό Identité – στο οποίο υπάρχουν πολλοί καθηγητές πανεπιστημίου και σημαντικές προσωπικότητες από τη Σορβόννη – αποκάλυψε το 1992 αυτή την απάτη στο τεύχος No.16, ως εξής: «Ο ίδιος ο George Bush έπρεπε να επαναλάβει αυτή τη βάρβαρη πράξη δηλώνοντας στη Σαουδική Αραβία ότι ‘’πήραν τα μωρά από τις θερμοκοιτίδες τους και τα πέταξαν στο έδαφος σαν καυσόξυλα’’! Μια τρομερή εικόνα που προοριζόταν για να προετοιμάσει τη δυτική κοινή γνώμη για τη μεγάλη επερχόμενη σταυροφορία. Αυτή η υπόθεση που ξεσήκωσε την «κοινή γνώμη», αποτέλεσε το βασικό θέμα για μια ταινία και μια έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας. Όταν τελείωσε ο πόλεμος, μάθαμε μέσω μιας αποστολής του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας με επικεφαλής τον Δρ. David Chiu, ότι επρόκειτο για ένα σχέδιο που ενορχηστρώθηκε από την αμερικανική εταιρεία δημοσίων σχέσεων Hill and Knowton, κατόπιν αιτήματος του εμιράτου του Κουβέιτ έναντι του ποσού των 60.000.000 φράγκων! Γιατί τα μωρά; Επειδή έπρεπε να διαμορφωθεί μια πραγματικότητα, τέτοια ώστε να εγκρίνει ο κόσμος τα ψηφίσματα του ΟΗΕ». Εμφανίστηκαν ψευδομάρτυρες, ψευδείς εκθέσεις και ιδιαίτερα η συγκλονιστική μαρτυρία μιας νέας κοπέλας, που παρουσιάστηκε ως πρόσφυγας, ενώ στην πραγματικότητα ήταν η κόρη του πρέσβη του Κουβέιτ στις ΗΠΑ! Εδώ είναι το αποκορύφωμα της ατιμίας (Identité, No.16, 1992).

Ακόμα και στη Γαλλία, βλέπουμε στην τηλεόραση τον Patrick Poivre d'Arvor που είναι ειδικός στις προκλήσεις και στις στημένες συνεντεύξεις, να δυσφημεί τον Saddam Hussein φέρνοντας στην οθόνη έναν από τους υποτιθέμενους σωματοφύλακές του. Ο Poivre d'Arvor τον είχε βαφτίσει Λοχαγό Karim για την περίσταση, ενώ ήταν μια χυδαία φιγούρα που παρείχε η πρεσβεία του Κουβέιτ.

Αυτές οι απάτες, έφεραν πλούσια αποτελέσματα από τότε που ηττήθηκε ο Saddam Hussein αλλά μόνο έως ένα σημείο, προς μεγάλη δυσαρέσκεια του κ. Bush. Ο Bush δεν μπορούσε να εμφανιστεί το Νοέμβριο του 1992 στους Αμερικανούς ψηφοφόρους, που ήταν ακόμα αναστατωμένοι από την ανάμνηση των «300 μωρών που αρπάχτηκαν από τις θερμοκοιτίδες τους» και «πετάχτηκαν στο έδαφος σαν καυσόξυλα», χωρίς να έχει το σκαλπ του Saddam Hussein σαν να ήταν ινδιάνος Σιού (Sioux) από τις παλιές καλές εποχές, όταν οι ένδοξοι πρόγονοι έκαναν τη φυλετική κάθαρση των ΗΠΑ.

Ο πρόεδρος Bush που είναι σαν την Αγία Τεσσαρακοστή, ονειρευόταν από το 1991 να ξανακάνει το ίδιο.

Το 1992, για άλλη μια φορά αύξησε κυνικά τις προφάσεις ώστε να προκαλέσει μια νέα σύγκρουση.

Αρχικά, πλημμύρισε το Ιράκ με εκπροσώπους-ανακριτές του ΟΗΕ, οι οποίοι δήθεν έβρισκαν παντού πανίσχυρα όπλα τα οποία απέδιδαν στον Saddam Hussein (ενώ οι ΗΠΑ γέμισαν με αυτά), απαίτησε να γίνει έρευνα μέχρι και στο ιρακινό Υπουργείο Γεωργίας όπου ανακαλύφθηκαν μόνο πατάτες και λάχανα!

Τελικά, οι εκατοντάδες σχολαστικοί ερευνητές του ΟΗΕ ολοκλήρωσαν τις 14 αναλυτικές επιθεωρήσεις τους δηλώνοντας επίσημα στην τελική τους έκθεση ότι, οι έρευνές τους δεν είχαν καμία απόδειξη για την ύπαρξη στρατιωτικών εγκαταστάσεων. Δεν είχαν ανακαλύψει το περίφημο κανόνι με μήκος 2 χιλιομέτρων, το οποίο σίγουρα προοριζόταν για να εκτρέψει τις μπάλες του γκολφ του κ. Bush ή να κάνει το πατίνι του να βγει εκτός δρόμου.

Μετά από ένα χρόνο λυσσαλέων ερευνών για αυτό το κανόνι που ήταν αόρατο στα μάτια του κόσμου, ανάγκασε τον Bush να βρει μια άλλη πρόφαση. Ήταν υπόθεση των Σιιτών…

Αυτοί οι Σιίτες είναι μια θρησκευτική ομάδα που διαφέρει από τους Σουνίτες, οι οποίοι είναι οι ορθόδοξοι μουσουλμάνοι. Είναι ένα περίπλοκο θέμα, διότι οι Σιίτες χωρίζονται σε 6 διαφορετικές σέκτες και οι Σουνίτες σε 4.

Ο Bush ψάχνοντας μέσα στην κατσαρόλα, αγνοώντας τα πάντα, 10.000 χιλιόμετρα μακριά για τα πολιτικο-θρησκευτικά άβαταρ (avatars) των Ιρακινών, θεώρησε έξυπνο να στείλει στις παραμονές του πολέμου στο Κουβέιτ, πράκτορες της CIA στους Κούρδους του Βόρειου Ιράκ και στους Σιίτες του Νότιου Ιράκ για να ξεσηκώσουν αυτές τις μειονότητες εναντίον του Σουνίτη Saddam Hussein, τον οποίο σκόπευε να ανατρέψει σε 5 δευτερόλεπτα, αλλά προσπαθούσε να διχάσει 3 κρατίδια της χώρας του.

Συνεπώς, ο Bush περίμενε μια ταυτόχρονη εξέγερση από τον πρώτο πύραυλο, το 1991.

Στην πραγματικότητα, οι Κούρδοι και οι Σιίτες αναστατώθηκαν σε πολύ μικρό βαθμό. Παρά την διπλή παγίδα και την τρομοκρατική συντριβή της περιοχής του, ο Saddam Hussein τη σκαπούλαρε με αρκετά μεγάλη επιτυχία σε αυτό το λήθαργο. Οι Κούρδοι του Βορρά βρέθηκαν απέναντι στους Τούρκους, τους θανάσιμους εχθρούς τους, αποφασισμένους να τους συντρίψουν όταν έρθει η μέρα. Όσο για τους Σιίτες του Νότου, που τους παράτησαν οι προβοκάτορες Γιάνκηδες πράκτορες, για άλλη μια φορά έπεσαν μόνοι τους μέσα στους σπογγώδεις βάλτους της Βασόρας.

Προφανώς, αυτή η διπλή προδοσία εν μέσω πολέμου είχε επακόλουθα στην περιοχή. Κάποιοι Σιίτες ηγέτες συνελήφθησαν. Ένας από αυτούς επιβεβαιώθηκε ότι ήταν κρεμασμένος. Ήταν λυπηρό, αλλά αρκετά κατανοητό. Και, εν πάση περιπτώσει, ήταν μια εσωτερική πολιτικο-θρησκευτική σε ένα Κράτος και αφορούσε μόνο αυτό. Οπωσδήποτε, αν υπήρχε κακομεταχείριση ήταν 100 φορές ηπιότερη από τη συμπεριφορά των Γάλλων και των Βέλγων ψευτο-νικητών φίλων των Αμερικανών το 1944 και το 1945, απέναντι σε εκατοντάδες χιλιάδες «συνεργάτες» που πολλοί από αυτούς σφαγιάστηκαν ή φυλακίστηκαν για πολλά χρόνια (στις Βρυξέλλες, ο αρχηγός του επιτελείου μου από τη Μεραρχία Wallonien, ένας αξιωματικός που ήταν υπόδειγμα για όλους, γιός και εγγονός Υπουργών Πολέμου, έμεινε φυλακισμένος σε ένα κελί για 17 χρόνια!).

Στο Νότιο Ιράκ, ο Αγιατολάχ Abolkassem Khoeï είχε δημιουργήσει κατά τη διάρκεια του πολέμου του Κόλπου, με την παρακίνηση Αμερικανών απεσταλμένων ένα προσωρινό Συμβούλιο που έπρεπε να αντικαταστήσει την κεντρική Διοίκηση. Την ώρα του απολογισμού, θα μπορούσε να είχε πληρώσει για τη συνεργασία του με ένα σχοινί κάνναβης γύρω από τη γεμάτη χένα γενειάδα του, αλλά ήταν 92 ετών. Απλώς τέθηκε σε «κατ' οίκον περιορισμό» και δεν του έλειψε ιδιαίτερα η φροντίδα. Του δόθηκε μέχρι και βηματοδότης! Πριν από λίγο καιρό, αυτός ο άγιος άνθρωπος απεβίωσε πλήρης ημερών και παρέδωσε ήσυχα την όμορφη και ιδιαίτερα μαχητική ψυχή του στο Θεό του Μωάμεθ.

Για να συγκρίνουμε την ατιμία που βίωσε, αντίστοιχα στη Γαλλία, το 1945, ο ένδοξος Στρατάρχης Pétain ήταν ο γηραιότερος κατάδικος στον κόσμο και απεβίωσε στο Île de Ré σε ηλικία 95 ετών!

Ποιος άκουσε ποτέ εκείνη την εποχή για κάποιο αμερικανικό αεροπλανοφόρο να πλησιάζει απειλητικά κοντά σε αυτά το γαλλικά κάτεργα; Και να στέλνει τα αεροπλάνα του πάνω από το κελί του πιο επιφανούς νικητή του Α' Παγκοσμίου πολέμου;

Δυστυχώς, ο Στρατάρχης Pétain δεν ήταν Σιίτης! Για 50 χρόνια, η σωρός του περίμενε να ταφεί στο Verdun, ανάμεσα στους στρατιώτες του. Αλλά το πετρέλαιο του Île de Ré δεν καταλήγει στη Βασόρα!

Αυτοί οι Σιίτες εγκαταλείφθηκαν το 1991, αλλά θα αναστηθούν το 1992. Ο Τύπος, το ραδιόφωνο και η τηλεόραση είχαν πει πολύ λίγα για αυτούς εδώ και μήνες. Αγνοούσαν ό,τι είχε συμβεί. Ξαφνικά, επανεμφανίστηκαν ως μεγάλα αστέρια.

Μετά την αποτυχία για την τελική κατάκτηση του Ιράκ το 1991, μετά την άνοιξη και το καλοκαίρι του 1992, στοχοποιήθηκε το τέρας Saddam Hussein με πρόφαση το κανόνι των 2 χιλιομέτρων και έτσι επανήλθε στην επικαιρότητα το τουρμπάνι των Σιιτών. Αμέσως μετά, στην Αμερική και στην Ευρώπη οι κατασκευαστές των ψεύτικων ειδήσεων, γέμιζαν τις οθόνες του κόσμου με τα πυροτεχνήματά τους. Ο κ. Bush ήθελε πάση θυσία να βελτιώσει τη δύσκολη εκλογική του θέση παρουσιάζοντας τον εγκληματία Hussein, ξαναβαμμένο ως αντι-Σιίτη για την περίσταση! Σε λίγες μέρες, ο κ. Bush τον ορκισμένο υπερασπιστή των Σιιτών πρώην συντρόφων του, που είχαν ξεχαστεί πολύ γρήγορα το 1991!
Γιατί Θεέ μου να γίνει αυτή η χαοτική σύγκρουση; Ενώ ούτε ένας στους χίλιους Αμερικανούς δεν θα μπορούσε να αναφέρει τα ονόματα των σεκτών που αντιτίθενται στους Σουνίτες και τους Σιίτες!
Δεν πειράζει! Σε λίγες μέρες, στα τέλη του Αυγούστου του 1992, το αμερικανικό αεροπλανοφόρο Independence έκανε το πρώτο βήμα στον Περσικό Κόλπο με τα 70 βομβαρδιστικά του, διασχίζοντας το σιιτικό Ιράκ προς όλες τις κατευθύνσεις. Αντικαταστάθηκαν γρήγορα από τα Mirage 2000 και τα Tornado, που εστάλησαν βιαστικά από τους Γάλλους και τους Άγγλους, τους πιο υπάκουους υπηρέτες τους.
Πόσο αστείο! Μπορούμε να φανταστούμε πάνω από τη ρεπουμπλικανική Γαλλία την απειλητική παρουσία ενός στόλου αμερικανικών μαχητικών αεροσκαφών, την εποχή που ο κ. Combes έκανε στη χώρα του διωγμούς κατά χιλιάδων Καθολικών μοναχών και μοναζουσών, επειδή ήταν δυσαρεστημένοι με τον αντικληρικαλισμό του;
Όμως, το 1992 στο Ιράκ, στο όνομα της ιερής προστασίας μιας αίρεσης άγνωστης σχεδόν σε όλους, τα αμερικανικά, τα αγγλικά και τα γαλλικά αεροπλάνα παρακολουθούσαν ανελλιπώς το στρατιωτικό επεισόδιο που θα ενεργοποιούσε μια νέα τρομοκρατική σφαγή! Ήθελαν πάση θυσία να βρουν τον αιρετικό Saddam Hussein στο καταφύγιό του και να του σπάσουν τα πόδια! Επίσης, ήθελαν να πνίξουν οριστικά το Ιράκ κόβοντάς του κάθε πρόσβαση στο πετρέλαιο του Περσικού Κόλπου, προπύργιο πλέον των ΗΠΑ.
Ο Saddam Hussein γνώριζε πολύ καλά ότι θα ήταν μια άνιση μάχη, ότι τα στρατεύματά του και ο λαός του θα συντριβούν. Καταπίνει τη γλώσσα του και περιμένει.
Αλλά τι πρέπει να σκεφτούμε για έναν αρχηγό Κράτους, του οποίου το εκλογικό σώμα τον αφήνει να κάνει μια παρανοϊκή και τρομοκρατική βαρβαρότητα στο Νότιο Ιράκ, ώστε να μπορέσει να ανταλλάξει τις σωρούς αραβικών πτωμάτων με μερικές ακόμα ψήφους στο Σικάγο ή στο Αρκάνσας;
Αφού για αυτό το σκοπό, ανασταίνει τους καταστροφικούς θρησκευτικούς πολέμους του $16^{ου}$ αιώνα, του Καρόλου του $9^{ου}$ και της Αικατερίνης των Μεδίκων, με έναν ναύαρχο de Coligny που επανεμφανίζεται φορώντας ένα σιιτικό τουρμπάνι!

Ακόμα και αν αυτό σκανδαλίζει σε μεγάλο βαθμό τους εκατομμύρια Σουνίτες στην Ασία και στην Αφρική. Και να ξεκινήσει – ποτέ δεν ξέρεις – μια διεθνή σύγκρουση πολύ μεγαλύτερης έκτασης, στέλνοντας τους Άραβες που είναι πιστοί στη θρησκεία τους, στο πλευρό των πνευματικών αδελφών τους στο Ιράκ, από τους οποίους είχαν αποσπαστεί προσωρινά το 1991 υπό την πίεση των Bush και ΣΙΑ.

Αντιθέτως, στην καρδιά της Ευρώπης όπου θα έπρεπε να είχε μπει ένα τέλος σε αυτή τη ρατσιστική εξόντωση, το 1992 εκατομμύρια Βόσνιοι δυστυχώς στερήθηκαν τη νάφθα, – ούτε ένας Αμερικανός ειρηνευτής (κυανόκρανος) – ο κ. Bush το επανέλαβε με μια απάθεια νεκροθάφτη! Δεν θα στέλνονταν για να βοηθήσουν στο Σαράγιεβο, αλλά μόνο για να προστατέψουν τη διαδρομή των φορτηγών ανθρωπιστικής βοήθειας του Ερυθρού Σταυρού!

Με αυτόν τον μοναδικό στον κόσμο τρομοκρατικό εξοπλισμό που διαθέτουν οι Αμερικανοί, το σάρωμα των Σέρβων επιτιθέμενων που είναι κοπρόσκυλα με ανεπάρκεια σε εξελιγμένα όπλα, πιθανότατα να είχε γίνει στο άψε σβήσε. Ας μην ξεχνάμε ότι με πολύ λιγότερα μέσα, το Μάιο του 1941, ο Hitler είχε πνίξει όλη τη Γιουγκοσλαβία μέσα σε 10 μέρες, μετά από ένα ιδιαίτερα ύπουλο πραξικόπημα που είχε γίνει εναντίον του στο Βελιγράδι από τον γιό του Churchill και τον Αμερικανό κατάσκοπο Donovan (ενώ οι ΗΠΑ δεν βρίσκονταν σε πόλεμο εκείνη την εποχή!).

Αλλά αυτή τη φορά, μπροστά στο βοσνιακό δράμα, ο κ. Bush με μια σχεδόν επιδεικτική σιγουριά είπε ξερά: όχι!

Η Βοσνία δεν είχε ούτε οικονομικά ούτε πολιτικά συμφέροντα για αυτόν.

Το αποτέλεσμα: την καταδίκασε σε θάνατο. Δεν θα τα καταφέρει.

Από την άλλη, τα πτώματα των Ιρακινών και κυρίως η φυσική εξόντωση του Saddam Hussein, θα τον βοηθούσαν πολύ στην εκλογική προπαγάνδα: το θηκάρι πετάχτηκε αμέσως! Ο κ. Bush άνοιξε τα φτερά του με το ατσάλι της εκδίκησης στο χέρι και ήχησε η σάλπιγγα!

Από τα τέλη Αυγούστου του 1992, άρχισαν να πετούν βομβαρδιστικά 24 ώρες το 24ωρο σε όλο το νότιο Ιράκ!

Ας ελπίσουμε, σκέφτηκε ο Bush, ότι ο Saddam Hussein θα αντεπιτεθεί! Για να μπορέσει να ξαναχτυπήσει πιο δυνατά! Λίγο ιρακινό αίμα στα ψηφοδέλτια δεν θα έβλαπτε καθόλου τις επικίνδυνες εκλογές του Νοεμβρίου!

Ποτέ στην ανθρώπινη ιστορία δεν έχουμε δει τόσο μεγάλη υποκρισία. Το 1992 στο Σαράγιεβο και στη Βασόρα στήθηκε σαν τρομοκρατική γιρλάντα όλο αυτό το ψυχρό παιχνίδι για τα χείριστα θρησκευτικο-πετρελαϊκά συμφέροντα!

Εδώ είμαστε, στην αποσύνθεση του σημερινού κόσμου.

Πρώτος νόμος: η αισχροκέρδεια, μετά το χάος, η ανικανότητα και η υποκρισία των Κρατών, όσο ανήθικο και αν ακούγεται!

Ο ορίζοντας της οικονομίας εισβάλλει παντού μέσω των κυμάτων των σκοτεινών ονείρων.

Αυτή η απάτη υλοποιείται με ύπουλες κινήσεις παγκοσμίως. Παραβιάστηκαν 20 ψευδείς «Συνθήκες Ειρήνης» συγχρόνως μέσα σε ένα βράδυ. Εκατοντάδες

διπλωματικοί απατεώνες, που σπαταλούν εκατομμύρια για να αποκτήσουν κύρος στέκονται σαν παγώνια όταν μυρίσουν το άρωμα της τηλεόρασης. Εκατομμύρια ανίσχυροι θεατές ανοίγουν την τηλεόραση και παρακολουθούν με ορθάνοιχτα μάτια αυτές τις χαοτικές ανατροπές.
Δεν υπάρχει έστω η σκιά ενός σχεδίου για να ανασυρθούν τριακόσια εκατομμύρια Ρώσοι απολεσθέντες! Το ευρωπαϊκό παραπάτημα βρίσκεται πλέον μπροστά στη σίγουρη αυθάδεια τον Σέρβων επιτιθέμενων.
Οι κυανόκρανοι ασχολούνται με τη μεταφορά προμηθειών ή μερικές φορές το βάζουν στα πόδια! Όλοι γνωρίζουν ότι η Βοσνία είναι ερειπωμένη, ότι οι Σέρβοι τα ¾ των εδαφών της, ότι θα την αδειάσουν από τους κατοίκους της και δεν θα παραχωρήσουν ποτέ ούτε ένα στρέμμα «φυλετικά εξαγνισμένου» κατακτημένου εδάφους!
Γιατί να ενοχλούσαν; Ξέρουν ότι όταν οι δημοκρατίες αναστατώνονται από στιγμή σε στιγμή, είναι μόνο για τα μάτια του κόσμου και να ηρεμήσουν οι αφελείς!
Θα συναντηθούν και θα κάνουν 100 συζητήσεις, οι οποίες γνωρίζουμε πολύ καλά ότι δεν θα οδηγήσουν σε τίποτα. Θα υπογράψουν βαρύγδουπα και φανταστικά χαρτιά, που θα τα ακυρώσουν προτού καν αφαιρέσουν το καπάκι από το στυλό. Αυτό είναι όλο. Δεν θα επεκταθούν περαιτέρω στην εκτέλεση αυτού του αξιολύπητου καρναβαλιού.
Έτσι είναι. Αυτός είναι ο σημερινός κόσμος, υποκριτικός, ανίκανος, που κάνει αστεία εν μέσω τραγωδιών και χτίστηκε για εσάς το 1945. Είναι ένας κόσμος βουτηγμένος μέσα στην αχρηστία και τη βλαβερότητα τον οποίο εσείς, οι νέοι Ευρωπαίοι του σήμερα πρέπει να γκρεμίσετε.

III. Τα προβλήματα της Ευρώπης

Η δημοκρατία που βλέπουμε να αποσυντίθεται μπροστά στα μάτια μας είναι η αναρχία, είναι οι χαλασμένοι δρόμοι, είναι η εγκληματικότητα.
Εκατοντάδες τυχοδιώκτες, ρήτορες, βλάκες μαστισμένοι από την άγνοια, που κάθονται σε αναδιπλούμενα βουλευτικά ή υπουργικά έδρανα, που κακαρίζουν, διαχειρίζονται καταστάσεις και αναστατώνουν τον κόσμο. Τα Κράτη πάνε από τη μία ανεμοθύελλα στην άλλη. Οι προϋπολογισμοί πέφτουν στο γκρεμό που μοιάζει με στόμα ηφαιστείου. Δεν υπολογίζουν πλέον τα εθνικά χρέη σε εκατομμύρια αλλά σε δισεκατομμύρια, παρασυρμένοι σαν τους κόκκους της άμμου στην απεραντοσύνη των θαλασσών.
Η ηθική κατάπτωση είναι εξίσου εντυπωσιακή. Ο άνθρωπος δεν πιστεύει πλέον σε τίποτα, παρά μόνο στο χρήμα, και μόνο στο χρήμα, ο Βούδας στον οποίο επιστρέφουν τα πάντα και από τον οποίο εξαρτώνται τα πάντα. Το ιδανικό, είναι ένα ανέκδοτο! Quiero vivir! Έτσι λένε οι Ισπανοί. Θέλω να ζήσω! Στην πραγματικότητα, ζούμε με τα πόδια στον αέρα, σε ένα έδαφος που καταρρέει

από παντού. Ο θόρυβος των σαξοφώνων δίνει το ρυθμό στην κατρακύλα, στην παρακμή των εθνών, στην ηθική κατάπτωση και στην παρακμή κάθε τι Θείου και ανθρώπινου. Εξάλλου, όλοι ζουν σε μια ευφορία που νομίζουν ότι είναι αληθινή. Ακούστε, η ζωή, κάνει μπαμ! Και η κοινωνία! Και τα Κράτη, με τη μύτη τους χωμένη μέσα στα προβλήματα.
Μέσα σε αυτή τη σύγχυση, μια διοικητική Ευρώπη γνωστή ως Ενιαία Αγορά, διαδέχτηκε με βηματισμό χελώνας την ενωμένη Ευρώπη των αγώνων μας. Η έδρα της είναι στις Βρυξέλλες. Δεν έχει μορφή. Είναι ένα συνονθύλευμα, μια κλίκα 20.000 πανίσχυρων δημοσίων υπαλλήλων, παρδαλών παραδόπιστων με ολοένα και περισσότερα προνόμια. Καμία λαϊκή κοινότητα δεν τους εξέλεξε. Είναι το συνέδριο των αρχηγών της γραφειοκρατίας. Η δημοκρατία σε αυτή την υπόθεση δεν είναι παρά μία άχρωμη και ασυνεπής φούσκα που όταν μειωθεί ο αέρας, σβήνει και θα εξαφανίζεται.
Αν και είχε θεοποιηθεί στο παρελθόν, η Δημοκρατία στα τέλη του 20^{ού} αιώνα δεν είναι παρά μία βλακώδης παγίδα. Τα πολιτικά κόμματα είτε είναι κόκκινα, λευκά, κίτρινα, πράσινα, είτε είναι αριστερά, κεντρώα και δεξιά φαίνονται όλα να είναι το ίδιο πράγμα μέσα στην προκλητική αχρηστία τους.
Επίσης, απέτυχαν οπουδήποτε προσπάθησαν να μειώσουν ή απλώς να μετριάσουν την ανεργία, ένα βασικό κοινωνικό πρόβλημα. Αντιθέτως, την αύξησαν θεαματικά. Κάθε χρόνο, στη νανο-Ευρώπη τους με την Ενιαία Αγορά, ένα εκατομμύριο, δύο εκατομμύρια περισσότεροι άνεργοι – κυρίως νέοι – κρεμούν την ελπίδα τους στο πορτμαντό μιας χρεωκοπημένης οικονομίας.
Τα κράτη διαλύουν τους πληθυσμούς – αυτούς που εργάζονται ακόμα! – με σκληρούς όρους. Καταβροχθίζουν με κακοδιαχείριση τα μισά ή και παραπάνω από αυτά που παράγει ένας τολμηρός παραγωγός.
Τα κόμματα που ονομάζονται «δημοκρατικά», που θα έπρεπε να έπρεπε να είχαν δώσει μια οικονομική λύση στη μιζέρια ενός τρίτου κόσμου, τον οποίο είχαν προβάλει ως σακούλα σκουπιδιών με την ξεπουλημένη απελευθέρωσή τους το 1945. Επίσης, αυτά τα κόμματα φάνηκαν ανίκανα να διαχειριστούν την πολυπληθή και πολυφυλετική εισβολή τεράστιων πληθυσμών, αποπροσανατολισμένων εξαιτίας τους, θέτοντας σε κίνδυνο την ασφάλεια των πολιτών.
Επιπλέον, αυτοί οι πολιτικοί εκκαθαριστές είναι τρομερά διεφθαρμένοι, είτε για ψηφοθηρικούς λόγους (στην πολιτική σκηνή, οι εκλογές με όλη τη φασαρία της δημοσιότητας κοστίζουν ολόκληρες περιουσίες!), είτε από προσωπική ή οικογενειακή βουλιμία (οι σύζυγοι, που από το τίποτα απέκτησαν υπηρεσιακά αυτοκίνητα και ταξίδια στο Λος Άντζελες και στο Τόκυο, δεν θέλουν να ξαναγίνουν θυρωρίνες, γυναίκες της καθημερινότητας!).
Οι πολιτικοί ασχολούνται με αηδίες, εύκολες οικονομικές λύσεις και δωροδοκίες. Επιβάλλουν καταστροφικά ποσοστά στις δημόσιες συμβάσεις, στα δημόσια αγαθά, στα δημόσια έργα, οπουδήποτε μπορούν μέσω της επιρροής τους, να εγκαταστήσουν τις απορροφητικές αντλίες τους.

Δεν εμπνέουν πλέον τους ψηφοφόρους τους – όλοι μπορούν να το διαπιστώσουν – και τους έχουν κουράσει, με αποτέλεσμα να τους απεχθάνονται όλο και περισσότερο.
Είτε στην Ευρώπη είτε στα βάθη της Ρωσίας, θα υπάρξει αύριο ένας ευφυής μεταρρυθμιστής με τη σκούπα στο χέρι, που θα παραδώσει στις μάζες ένα πραγματικό οικονομικό και κοινωνικό πρόγραμμα λαϊκής σωτηρίας και οι ψευτο-δημοκρατικές μαφίες θα σκορπιστούν γρήγορα σαν ένα γλοιώδες σμήνος από χορτάτες ψείρες! Όπως και να ΄χει, δημοκρατία εξακολουθεί να επιβιώνει αυτή την εποχή, διότι προς το παρόν υπάρχει έλλειψη νεκροθαφτών!
Πλέον, πρέπει να επανέλθει η τάξη σε αυτόν τον τόπο που είναι γεμάτος ερείπια. Δεν μπορεί να γίνει τίποτα για να αποκατασταθεί η Ανατολική Γερμανία. Η Δυτική Γερμανία ξεζουμίστηκε τελείως την περίοδο 1989 – 1992. Όλα πρέπει να ξαναγίνουν από την αρχή. Τα παλιά ρυπογόνα εργοστάσια που είχαν εγκαταστήσει οι Σοβιετικοί, μόλυναν τον αέρα. Οι παλιές μηχανές τους δεν ήταν σε θέση να αντιμετωπίσουν έναν σύγχρονο ανταγωνισμό. Θα έπρεπε να κατεδαφιστούν τα πάντα, να βρεθούν χιλιάδες ιδιώτες κατασκευαστές που δεν θα τους λείπει η τόλμη. Εν τω μεταξύ, η εργατική μάζα που περιορίστηκε στην ανεργία κατά τη διάρκεια της αναδιάρθρωσης, μπορούσε να επιβιώσει μόνο από τις αποζημιώσεις που ήταν αστρονομικά ποσά.
Και, κυρίως ο ανατολικο-Γερμανός εργάτης, αηδιασμένος εδώ και 50 χρόνια με κάθε προσωπική του πρωτοβουλία, προκαταβολικά σκοτωμένος από τη σοβιετική θεωρία της κοινωνικής ισότητας, είχε χάσει το ενδιαφέρον και την όρεξη για δουλειά που είχε παλιότερα με τον γερμανικό τρόπο, τον οποίο η κομμουνιστική χαλαρότητα και η απουσία της ενθάρρυνσης τον είχαν εξευτελίσει βλακωδώς.
Είναι ένα τεράστιο έργο, μια κοινωνική διάρθρωση που θα έπρεπε να ξαναδημιουργηθεί από την αρχή. Σαν μην είχε υπάρξει πριν. Η Δυτική Γερμανία, που ξαναέγινε πλούσια και πολύ επιχειρηματική, αφοσιώθηκε σε αυτό το έργο με όλες τις δυνάμεις της. Αντιμετώπισε γενναία αυτή την πρόκληση, αλλά συνάντησε δυσκολίες. Έπρεπε να χύσει αίμα, δάκρυα και ιδρώτα για χρόνια ώστε, να ξαναδώσει ζωή και δυναμισμό στην Ανατολική Γερμανία, η οποία είχε αλλοιωθεί εντελώς μετά το 1945 από τον σταλινικό παραλογισμό, που είχαν εγκαταστήσει οι Σύμμαχοι στην περιοχή μετά τις εχθροπραξίες.
Ωστόσο, η Ανατολική Γερμανία είχε ένα λιγότερο οπισθοδρομικό καθεστώς, το οποίο διοικούσε η ΕΣΣΔ, αλλά αντιπροσωπεύει μόνο το 1/20 του συνολικού πληθυσμού της (19 εκατομμύρια κάτοικοι στα 400 εκατομμύρια!). Ποιοι, πότε και πώς θα αναλάβουν να βοηθήσουν αυτούς τους ανθρώπους να σταθούν στα πόδια τους, που είναι εντελώς διαλυμένοι και θύματα του παραλογισμού;
Αν όμως δεν τους σώσουν γρήγορα με υποδειγματικό σθένος, θα βυθιστούν στην αναρχία…
Λοιπόν;…
Θα τους λυπηθούν οι Αμερικανοί; Αυτοί που κατά τη διάρκεια του Β’ Παγκοσμίου πολέμου βοήθησαν τόσο πολύ τον Stalin να τους πνίξει;… Οι ίδιοι

ζουν μια περίοδο οικονομικής κρίσης. Στην πενιχρή παγκόσμια προσπάθεια που είχε γίνει για να βοηθηθεί ο ρωσικός λαός το 1991, η συμμετοχή των Αμερικανών αντιστοιχούσε στο 3%. Σχεδόν ασήμαντη!
Οι ΗΠΑ είναι το πιο υλιστικό έθνος της Γης. Ναι, κινητοποίησαν ανθρώπινο δυναμικό και χρήμα από όλο τον κόσμο για να εξασφαλίσουν τα πετρέλαια του Κουβέιτ, αλλά αυτό ήταν μια επένδυση και όχι μια φιλανθρωπική πράξη.
Ίσως να τους δελεάσει το πετρέλαιο της Σιβηρίας, για να αποκτήσει περισσότερα κέρδη ο υπερ-καπιταλισμός τους που έχει δόντια καρχαρία και για τη δόξα της νέας «παγκόσμιας τάξης» τους;
Θα είναι έτσι; Πάντως, η πρώην ΕΣΣΔ δεν είναι μόνο το πετρέλαιο. Εκεί δεν υπάρχουν μόνο τα βαρέλια για το πετρέλαιο, αλλά και 300 εκατομμύρια άνθρωποι που πρέπει να ταϊστούν και να αναγεννηθούν.
Η αλήθεια, είναι η Ευρώπη, η ασταθής Ευρώπη του σήμερα, που θα πρέπει να κάνει ό,τι είναι απαραίτητο είτε της αρέσει είτε όχι.
Αλλά, όπως είδαμε η ανοικοδόμηση των ερειπίων της ΕΣΣΔ αντιπροσωπεύει μια προσπάθεια τουλάχιστον 20 φορές μεγαλύτερη, σε σχέση με τις δύσκολες προσπάθειες που καταβάλλει σήμερα η Δυτική Γερμανία.
Για αυτό το σκοπό έπρεπε να αδειάσει τελείως τα ταμεία της. Θα μπορούσε να τα αδειάσει και να τα γεμίσει 20 φορές για την οικονομική και την βιομηχανική ανασυγκρότηση της τεράστιας ρωσικής επικράτειας, ένα απαραίτητο συμπλήρωμα για μια ισχυρή Ευρώπη.
Εκτός από τους Γερμανούς, ποιοι;
Η δύσπιστη Γαλλία – είναι κατανοητό – παραμένει πάντα στα χρήματά της. Ήδη διστάζει να δεχτεί μια χούφτα Κροάτες και Βόσνιους πρόσφυγες, ενώ η Γερμανία παρόλες τις σκοτούρες της, υποδέχτηκε με μια επικριτική γενναιοδωρία πάνω από 200.000! Λοιπόν, αύριο θα σώσουν 300 εκατομμύρια χρεωκοπημένους από την Ανατολή;
Οι Άγγλοι;…
Έχουν άψογα παντελόνια με τσάκιση, δύσκαμπτες ομπρέλες σαν αυτές των βοσκών, οι γυναίκες τους φορούν καπέλα με κορδέλες και είναι επιβλητικές σαν υπερωκεάνεια. Εκτός από αυτό, τα πορτοφόλια τους είναι στολισμένα με λάστιχα! Εξάλλου και αυτοί βρίσκονται σε πλήρη κατρακύλα, από το τότε που ο Churchill, αυτός ο θορυβώδης μεθύστακας, ξεπούλησε την αυτοκρατορία τους το 1945…
Ποιος άλλος με την πρώτη ματιά θέλει να κινηθεί;
Και κυρίως να «ξηλωθεί»;
Πολλαπλασιάζονται τα συνέδρια με τις πολλές τσιριμόνιες, όπου γεννιούνται μόνο έμβρυα. Μέχρι τώρα, η οικονομική συνεργασία με τους ηττημένους Ρώσους δεν είναι παρά ένα φιλοδώρημα που πετάχτηκε με δυσκολία από τους λάτρεις του χρήματος σε έναν Gorbatchev και έναν Yeltsin, που τρέχουν από χώρα σε χώρα απλώνοντας τα καπέλα τους…

IV. Τα δισεκατομμύρια από τα ναρκωτικά και το μέλλον της Ρωσίας

Μετά;…
Αναρωτιέται κανείς μήπως δεν είναι η γιγάντια κοινοπραξία των ναρκωτικών, μια από τις πιο ισχυρές στον κόσμο που θα πάρει τον έλεγχο αυτής της τεράστιας ερημιάς που λέγεται πρώην ΕΣΣΔ…
Εκ πρώτης όψεως θα μπορούσε να θεωρηθεί παράξενο, αλλά δεν είναι. Αυτή η παγκόσμια μαφία των ναρκωτικών κατέχει δισεκατομμύρια δολάρια που προέρχονται από χιλιάδες απάτες. Απλώνει τα πλοκάμια της παντού. Κάποια από αυτά κόβονται, αλλά χωρίς σημαντικά αποτελέσματα.
Ωστόσο, στη Δύση και στην Αμερική πλέον η μαφία αισθάνεται ότι καταδιώκεται. Επιβλέπουν τις τράπεζες, το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος και τους διακινητές που είναι λίγο-πολύ γνωστοί. Βέβαια, τα ναρκωτικά δεν συνάντησαν εμπόδια ώστε να γίνουν μια από τις πιο πλούσιες βιομηχανίες στον κόσμο και να κερδίζουν στις μέρες μας χρηματικά ποσά που κανείς δεν μπορεί να φανταστεί.
Παρόλα αυτά, μετά από μια σειρά χτυπημάτων που δέχτηκε αυτή η βιομηχανία στη Δύση και στις ΗΠΑ, επιβλήθηκε μια ορισμένη προσοχή στην ευρωπαϊκή κομπίνα των ναρκωτικών.
Τότε ήταν που η μαφία των ναρκωτικών κέρδισε τεράστιο έδαφος στην κατεστραμμένη Ρωσία.
Ο νόμος της ελεύθερης αγοράς που χορηγήθηκε στους Ρώσους διευκόλυνε τρομερά τη διακίνηση των λεγόμενων ελαφρών ναρκωτικών, των οποίων οι σοδειές καταλαμβάνουν 35 φορές περισσότερο χώρο από το Μαρόκο, το οποίο κι όμως τροφοδοτεί επικίνδυνα όλη την Ευρώπη.
Τα εδάφη της νέας ρωσικής ένωσης συνορεύουν με κάποιες χώρες που παράγουν σκληρά ναρκωτικά, κυρίως το Αφγανιστάν που είναι ο μεγαλύτερος προμηθευτής στον κόσμο. Παλιότερα, αυτές οι διακινήσεις ήταν υπό έλεγχο έως ένα βαθμό. Τώρα, τα ανατολικά σύνορα έχουν γίνει σουρωτήρι. Επιτρέπουν να εισέλθουν στη ρωσική επικράτεια τεράστιες ποσότητες σκληρών ναρκωτικών πέρα από κάθε φαντασία, δηλαδή επιτρέπουν την είσοδο στη μαφία.
Η διεθνής μαφία, που δεν ήξερε πού να επενδύσει τα δισεκατομμύριά της, βρήκε μέσα σε ένα χρόνο τη γη της Επαγγελίας, η οποία ως αντάλλαγμα για τις αρχαγγελικές επιταγές άφησε ελεύθερο το πεδίο στο εμπόριο και στα ολοκαίνουργια τηλεοπτικά δίκτυα της Δύσης.
Έτσι, αυτά τα σάπια θεμέλια θα παράσχουν στην πρώην ΕΣΣΔ ένα σημαντικό μέρος των δισεκατομμυρίων που απαιτούνται για την ανάκαμψή της και είναι κάτι που αρνούνται όλες οι δημοκρατίες με τον τρόπο τους, αλλά με έναν εγωισμό και μια έλλειψη πολιτικού οράματος.
Αυτό το στάδιο έχει πλέον ξεπεραστεί.

Η μαφία συνειδητοποίησε – εδώ και λίγους μήνες – ότι αυτό το σχεδόν ανέγγιχτο και τεράστιο καταφύγιο, εκτός από τα φυτικά ναρκωτικά έχει τη δυνατότητα να παράγει και χημικά ναρκωτικά, που είναι τα πιο θανατηφόρα.
Πολλά σοβιετικά εργοστάσια είναι εγκαταλελειμμένα. Χιλιάδες μηχανικοί και επιστήμονες έχασαν τη δουλειά τους, βίωσαν τη χειρότερη φτώχεια και αναγκάστηκαν να περάσουν δοκιμασίες. Τους παρείχαν υψηλούς μισθούς, αλλά κέρδιζαν στην καλύτερη περίπτωση το ισοδύναμο των 7 δολαρίων το μήνα (τον Αύγουστο του 1992, το ρούβλι είχε 250 φορές λιγότερη αξία έναντι του ενός δολαρίου). Πολλοί μπλέχτηκαν με αυτό και τα παράτησαν.
Η παραγωγή χημικών ναρκωτικών στη Ρωσία, θα έχει τη δυνατότητα να πάρει τεράστιες διαστάσεις.
Σαπίζει τη ρωσική νεολαία, που είναι ήδη βυθισμένη στη φτώχεια και σε επικίνδυνες καταστάσεις. Η νέα μόδα της τηλεόρασης είναι γεμάτη από αμερικανικές ταινίες που μιλούν για τη βία και τα ναρκωτικά, ντοπάροντας σε μεγάλο βαθμό τη νεολαία της Ρωσίας.
Η διακίνηση θα πάει ακόμα πιο μακριά. Στην Πολωνία, όπου έχει μολύνει τον πληθυσμό της. Και στη Βοημία. Από εκεί, μετά από ένα ή δύο χρόνια θα φτάσει στη Γερμανία και μετά σε όλη την Ευρώπη.
Η Ευρώπη είχε μια ελπίδα να συγκρατήσει τη μάζα των ναρκωτικών από τις ΗΠΑ και την Αφρική, παρά το γεγονός ότι η μαφία προσπάθησε με διάφορους τρόπους να τα καμουφλάρει, παρουσιάζοντάς τα στα σύνορα ως δήθεν αποξηραμένα λαχανικά με φυσικό χρωματισμό. Αλλά αφήνοντας τη μαφία να πάρει τη θέση της Ευρώπης στη Ρωσία στον τομέα της οικονομίας, οι δυτικές δημοκρατίες – και οι ΗΠΑ – της παρέχουν τζάμπα ένα νέο και τρομερό εφαλτήριο. Από εκεί, τα φυτικά και τα χημικά ναρκωτικά που προέρχονται από την Ανατολή, μπορεί μια μέρα να τα κατακλύσουν όλα.
Μια συμπληρωματική λεπτομέρεια. Εκμεταλλεύτηκαν την εγκατάλειψη των τεράστιων εκτάσεων που περιβάλλουν τον πρώην πυρηνικό σταθμό Τσερνόμπιλ, όπου με τις φυτείες παπαρούνας έστησαν τα άνθη του θανάτου. Αλλά αυτά είναι τεράστια λουλούδια, σαν μεγάλα γαρύφαλλα που στέκονται σαν ακίδες με ύψος 1.5 μέτρο. Για να πιστέψει κανείς, ότι αυτά τα εδάφη που είναι αλλοιωμένα από τις διαρροές ραδιενέργειας, είναι εμποτισμένα με ραδιενεργές ουσίες οι οποίες βοηθούν εντυπωσιακά ώστε, να αναπτύσσονται παπαρούνες με τέτοιες αφύσικες διαστάσεις!
Είδα φωτογραφίες αυτών των τεράστιων σοδιών. Είναι τρομακτικό. Το ναρκωτικό του Τσερνόμπιλ θα φέρει επιπλέον καταστρεπτικά αποτελέσματα στον κόσμο μαζί με όλα τα άλλα;
Ξέρουμε για την παγκόσμια μαφία των ναρκωτικών, τις σχεδόν απεριόριστες δυνατότητές της, τη δύναμη της μυστικής οργάνωσής της, τον κυνισμό των εγκλημάτων της. Εσείς, οι νέοι της Ευρώπης ήσαστε ήδη η λεία που περίμεναν αυτοί οι διακινητές της συμφοράς. Αυτοί θα έχουν τεράστια παραγωγική δύναμη, λόγω της κομμουνιστικής χρεοκοπίας. Η Ρωσία και η Ευρώπη θα γνωρίσουν έναν νέο δήμιο που θα διαδεχτεί τον Lenin και τον Stalin.

Ποια από όλες τις αποτυχημένες χώρες μας είχε ποτέ σκεφτεί την εμφάνιση ενός τέτοιου ανταγωνιστή σε αυτή την πολυτάραχη, πεινασμένη και έτοιμη για όλα Ρωσία; Εκεί είναι, οι άλλοι δεν είναι. Αυτή είναι η αλήθεια και στο κοντινό μέλλον, η τρομερή απειλή, άλλη μια…
Η Ευρώπη περιμένοντας και χωρίς να αποφασίσει τίποτα, ατίμασε τον εαυτό της παρασυρόμενη στη ρωσική σήψη και στα διαλυμένα Βαλκάνια. Και στις δύο περιπτώσεις, το αποτέλεσμα ήταν μια ελεεινή αποτυχία.
Οι ΗΠΑ δένουν τους πυραύλους τους στα αμπάρια των κατασκοπευτικών αεροπλάνων του αεροπλανοφόρου Independence και παρατάσσουν εκατοντάδες μαχητικά-βομβαρδιστικά αεροσκάφη στη Σαουδική Αραβία, με σαφή πρόθεση να λάβουν την απάντηση που θα τους έδινε την αφορμή να ολοκληρώσουν νικηφόρα τον τρομοκρατικό πόλεμό τους στον Κόλπο! Χωρίς να ξεχνάμε ότι, με την επιβολή της διαδρομή του πετρελαίου μέχρι τη Βασόρα, ο Bush από μέρα σε μέρα θα καταστήσει προσβάσιμους τους τεράστιους χώρους του Νείλου και του Ευφράτη στον εβραϊκό μεσσιανισμό, που πάντα ονειρεύονταν οι προφήτες τους. Αυτή η περιπέτεια της Βασόρας δελεάζει σε μεγάλο βαθμό τους γενειοφόρους υποστηρικτές του εβραϊκού επεκτατισμού.
Προκειμένου ο Bush να δελεάσει στο έπακρο – εκτός από το εκλογικό σώμα εναντίον του Saddam Hussein – ένα σχετικά απρόθυμο εβραϊκό εκλογικό σώμα, δεν δίστασε να παράσχει μια φανταστική εγγύηση 10 δισεκατομμυρίων δολαρίων στο Ισραήλ, παρά το γεγονός ότι είχε καταδικαστεί από τον ΟΗΕ για τις ληστρικές επιδρομές που έκανε στην Παλαιστίνη, στη Γιάφα, στο Λίβανο, στη Συρία.
Ακόμα πριν από την έγκριση της συγκεκριμένης εγγύησης, ένας Ισραηλινός λάμβανε κάθε χρόνο από τις ΗΠΑ μια αρωγή 300 φορές μεγαλύτερη από αυτή που λάμβανε ένας Αφρικανός!
Είναι να αναρωτιέται κανείς, ποιανού κράτους θα είναι πρόεδρος στο μέλλον ο Bush. Των ΗΠΑ; Του Ισραήλ; Ή και των δύο μαζί;…
Οι Βόσνιοι και οι Κροάτες δολοφονούνται από τα πολυβόλα των Σέρβων. Υπάρχουν 2.500.000 άνδρες, γυναίκες και παιδιά που εκδιώχτηκαν από την πατρίδα τους. Από την άλλη, το Ισραήλ, είναι μεγαλόσωμο και χοντρό και λαμπερό σαν χρυσό μοσχάρι. Για τα εβραϊκά λόμπι των ΗΠΑ, αυτό είναι το μόνο που έχει σημασία!
Οι Εβραίοι της Ρωσίας θέλουν να κατέβουν από την πρώην ΕΣΣΔ στο μεσσιανικό Ισραήλ. Το 1992, οι ΗΠΑ τους έδωσαν 10 φορές περισσότερα δολάρια σε σχέση με όσα έδωσαν συνολικά σε 400 εκατομμύρια Ρώσους και στους λαούς της Ανατολής!
Αυτοί θα περιμένουν μάταια να έρθει η «παγκόσμια τάξη» του κ. Bush για να τους βοηθήσει!
Ο Bush έχει άλλες σκοτούρες. Να γεμίσει και άλλα βαρέλια με πετρέλαιο και να κανακεύει περισσότερο τους Εβραίους. Στον Λευκό Οίκο, η θυρίδα των Ιρακινών και των Βόσνιων έχει μια μεγάλη ταμπέλα που λέει «closed»! Κλειστό! Όσο και αν επιμείνουν, να είναι σίγουροι ότι θα τη βρουν κλειστή.

Ευρωπαίοι, μην επιμένετε. Το θέμα διευθετήθηκε μια για πάντα.

V. Η ισχύς της Ασίας και το δράμα της Αφρικής

Οι ναυαγοί της ανατολικής και της δυτικής Ευρώπης, καθώς και οι λύγκες των ΗΠΑ (είτε ο κ. Bush συνεχίσει να περιφέρει την μπομπίνα του σε κατσαρόλα με ξίδι είτε όχι), θα έχουν πέσει σε όλη αυτή τη μεγάλη ανακαίνιση που περιγράψαμε και θα πρέπει από εδώ και στο εξής να αντιμετωπίσουν σημαντικές νέες δυνάμεις, που θα τους πριονίσουν την πλάτη τον επόμενο αιώνα.
Στην πραγματικότητα, ο 21^{ος} αιώνας θα είναι πάνω από όλα ο αιώνας του Ειρηνικού Ωκεανού.
Όχι μόνο της Ιαπωνίας, της Κορέας, της Ταϊβάν, του Χονγκ Κονγκ, της Σιγκαπούρης, που είναι γόνιμες σε τεχνάσματα και βρίσκονται ήδη σε πλήρη άνθιση. Αλλά και 1.5 δισεκατομμύριο Κινέζοι νηφάλιοι εργάτες, που έχουν συμβάλλει στη σύνθεση ενός πλούσιου πολιτισμού πολλών χιλιάδων ετών.
Αυτοί οι Κινέζοι που απελάθηκαν από τον Mao, ανέλαβαν με μεγάλη σοφία μετά από 50 χρόνια μαρξισμού να επιτύχουν στον οικονομικό τους εκσυγχρονισμό, αντί να λειτουργήσουν ανόητα όπως ο Gorbatchev και ο Yeltsin με μια πολιτική επανάσταση που ήταν αυτομάτως καταδικασμένη να αποτύχει, επειδή η ίδια η ουσία αυτών των χωρών είχε εξαφανιστεί και επίσης επειδή δεν τους είχαν προσφερθεί παρά μόνο ξεπερασμένα και διεφθαρμένα μοντέλα που είχαν αποτύχει παντού, ως υποκατάστατα του κομμουνισμού.
Οι Κινέζοι ενήργησαν εντελώς διαφορετικά από τη Μόσχα. Ανοικοδόμησαν την οικονομία τους πριν αρχίσουν να παριστάνουν τους πολιτικούς μεταρρυθμιστές. Εφηύραν μεθόδους αιχμής, όπως είχαν κάνει οι Ιάπωνες. Και δημιούργησαν όπως και αυτοί, μια κοινωνική αλληλεγγύη που διπλασιάζει την αποδοτικότητα τόσο του εργάτη όσο και του βιομηχάνου.
Το αποτέλεσμα: Οι αναδιαρθρωμένοι Κινέζοι μέσα σε 25 χρόνια, αυτά τα τεράστια πλήθη θα μπορούν να γίνουν μια μάζα επίμονων 2 δισεκατομμυρίων Ασιατών με την πιο προηγμένη τεχνολογία στον κόσμο.
Όλοι μαζί θα αναδείξουν την εξαιρετικά πλούσια ενότητά τους απέναντι στην Ευρώπη των «δημοκρατιών», που είναι ανεπαρκώς ενωμένη ή διχασμένη και 5 φορές μικρότερη σε αριθμό, με αίμα γεμάτο από AIDS και με τη γάγγραινα που υφίσταται από ασυνήθιστους νεοφερμένους, που έρχονται από την Αφρική ή την Ανατολή.
Επιπλέον, η Ευρώπη θα χάσει κάθε στοιχείο ηθικής, κοινωνικών αξιών και αυτοπεποίθησης. Δεν θα μπορέσει να αντέξει περισσότερο βάρος.
Παρόλα αυτά, δεν μπορούμε να τεμπελιάζουμε μέσα σε αυτή την ευρωπαϊκή βιομηχανία. Πρέπει να αφομοιώσουμε τις τεχνικές ανακαλύψεις και τις κοινωνικές μεθόδους που είναι τόσο αποτελεσματικές στον κίτρινο κόσμο. Όλα αυτά, με τη θανατική ποινή…είναι πολιτικά ανισόρροπα;

Οι ΗΠΑ μέσα τη θορυβώδη βουλιμία τους (και επίσης ‘’ξερές’’ από αστρονομικά ελλείμματα) δεν θα κάνουν δώρα αν δεν τους δοθούν χρήματα. Και ποιοι θα μπορούσαν να τους δώσουν;
Θα αφήσουν τις πρώην αποικίες τους με λίγα μη πωλήσιμα αγροτικά απόβλητα, απλά και μόνο για να προστατέψουν την εικόνα τους. Η στρόφιγγα θα κλείσει αμέσως μετά.
Η Ευρώπη, πνιγμένη στα προβλήματά της, δεν θα αντέξει για πολύ μέσα σε αυτό το χάος.
Ο Ερυθρός Σταυρός, οι εθελοντές γιατροί, οι λίγες χαοτικές παραδόσεις σιτηρών για την επιβίωση του 2-3% των άπορων Αφρικανών, δεν θα είναι παρά φτωχικά έμπλαστρα σε ξερά οστά.
Επίσης, εδώ πάλι βλέπουμε την τρέλα των νικητών του 1945, που ρίχνουν στα τυφλά το ¼ της ανθρωπότητας στην άβυσσο. Ρωσία, Ασία, Αφρική, τεράστια προβλήματα που θα έχει να αντιμετωπίσει το 6% των Ευρωπαίων μέσα στον επόμενο αιώνα.

VI. Το παρελθόν και η ευτυχία

Το παρελθόν είναι ξεκάθαρο μπροστά στα μάτια μας.
Πριν από 50 χρόνια, ο κόσμος της εργατιάς απολάμβανε μια σταθερότητα με χαμηλές αμοιβές. Δεν υπήρχαν λαμπερές τράπεζες κάθε 30 μέτρα στα λαϊκά σοκάκια, αλλά οι μέτριες οικονομίες εξασφάλιζαν – σχεδόν εξ’ ολοκλήρου – μια μεγάλη ηρεμία.
Όσον αφορά τον αγρότη, τα καταφέρνει εν μέρει με το σιτάρι, τα λάχανα, τις ελιές, τα καρότα και τα γουρούνια του. Περπατά στο χωράφι του, σιγοτραγουδώντας ένα παλιό ρεφρέν καβάλα στον γάιδαρό του, που έχει σηκωμένα αυτά σαν μεγάφωνα.
Είναι η Ευρώπη των αγρών, των αγνών κάμπων, των απλών χωραφιών. Η καρδιά και η ουσία της ζωής.
Στον Α’ Παγκόσμιο πόλεμο, πάνω από τους μισούς που «έπεσαν για τη Γαλλία» ή «έπεσαν για τη Γερμανία» ήταν αγρότες. Είναι σχεδόν απίστευτο. Αλλά έτσι ήταν, πάνω από το 50%. Σήμερα, έχει απομείνει λιγότερο από το 7% των χωρικών στις εξοχές.
Αλλά είναι προσωρινό. Σύντομα, σε όλη την Ευρώπη δεν θα έχει απομείνει πάνω από το 4-5%. Επιπλέον, θα κινδυνεύσουν από πλημμύρες, τιμές ξεπουλήματος και από τα τεράστια αμερικανικά πλεονάσματα. Αντιπροσωπεύουν ένα τεράστιο βάρος. Δεν θα μπορούν πλέον να επιβιώσουν στην Ευρώπη, παρά μόνο μέσω επιδοτήσεων που αντιστοιχούν στο 60% της υποστήριξης που παρέχουν τα ταμεία της Ενιαίας Αγοράς.
Σήμερα, στις ΗΠΑ οι αγρότες δεν αντιπροσωπεύουν πάνω από το 3% του συνολικού πληθυσμού. Επίσης, είναι μια διαστρεβλωμένη αγροτιά που έχει σχεδόν τελείως βιομηχανοποιηθεί και επιβιώνει μόνο με το ψήσιμο, το άλεσμα, την κατάψυξη των προϊόντων της φύσης, που είναι παραποιημένα, πρώιμα,

έχοντας χάσει τη γεύση τους, επικαλυμμένα με ένα γυαλιστερό πλαστικό που χρησιμεύει για να δελεάσει τον αγοραστή.
Πριν τον Β’ Παγκόσμιο πόλεμο, ο αγροτικός κόσμος ήταν η ίδια η ουσία των ευρωπαϊκών λαών. Φρόντιζαν επιμελώς για την ομορφιά και την ποιότητα των προϊόντων που παρήγαγαν οι σοδειές τους, ήταν αριστουργήματα υπομονής. Αυτή τη στιγμή, αισθάνονται ότι πνίγονται από το αμερικανικό μοντέλο χρήσης της πολιτικής στις επιχειρήσεις.
Ο εργάτης των πόλεων, από τη μεριά του, έχει μετατραπεί σε ένα ατελές συμπλήρωμα της μηχανής. Η μηχανή δουλεύει καλύτερα και γρηγορότερα από αυτόν και παίρνει συχνά τη θέση του. Η απόκτηση ενός υπερσύγχρονου μηχανήματος σημαίνει ότι θα υπάρξουν 50% λιγότεροι εργαζόμενοι και 50% περισσότεροι άνεργοι. Η μηχανή θα είναι η απάνθρωπη ερωμένη του 21^{ου} αιώνα. Προβλέποντας την πάντα πιθανή απόλυση του εργάτη, θα πρέπει να διπλασιαστεί η δυνατότητα επιβίωσης σε χιλιάδες σπίτια και η γυναίκα θα πρέπει να εργαστεί ώστε, ο μισθός της να αναπληρώσει τον άλλο μισθό όταν αυτός δεν θα υπάρχει την άλλη μέρα.
Εξ ου και η διαταραχή της οικειότητας. Η κούραση των ζευγαριών, η κούραση για τις δουλειές του σπιτιού, συγκρούσεις και διαφωνία χαρακτήρων, διαζύγια, όλο και λιγότερα παιδιά που τα εμπιστεύονται σε ανώνυμους παιδικούς σταθμούς.
Παρόλα αυτά, η τρυφερότητα είναι απαραίτητη για τα μικρά παιδιά. Είναι ένα αναντικατάστατο συστατικό που βοηθά στην παιδική ισορροπία.
Από την άλλη, η συνεχής χρήση των σούπερ μάρκετ που έχουν γίνει το απαραίτητο συμπλήρωμα των νοικοκυριών με το διπλό εισόδημα και τα παραμελημένα παιδιά, έχει εξαλείψει εκατομμύρια μικρομεσαίες επιχειρήσεις που είναι ένα βασικό στοιχείο για τη σταθερότητα της κοινωνίας. Ανακοινώνουν την εξαφάνιση της μεσαίας τάξης.
Το Κράτος έχει γίνει το οικονομικό τέρας του σύγχρονου κόσμου αρπάζοντας το μεγαλύτερο μέρος του συνεχώς αυξανόμενου κέρδους, το οικογενειακό εισόδημα, συνήθως πλασματικό και παρόλα αυτά κερδίζεται σκληρά, αλλά μια οικονομική ανατροπή μπορεί ανά πάσα στιγμή να το ισοπεδώσει.
Η ανθρωπότητα πιστεύει ότι είναι ελεύθερη. Είναι όμως; Ο υπερ-καπιταλισμός κυριαρχεί στην κοινωνία. Είναι η νέα μορφή σκλαβιάς, της οποίας η επιχρύσωση δεν συγκαλύπτει τη σκληρότητά της. Ο φτωχός όσο φτωχός και να ήταν, μπορούσε να αντέξει περισσότερο ή λιγότερο. Και λίγο ήταν αρκετό.
Σήμερα κυριαρχεί η αδυσώπητη δριμύτητα του σύγχρονου κόσμου, με την υπερκατανάλωση και τα διαρκώς αυξανόμενα έξοδα ή το στραγγάλισμα των φτωχών. Ο κατά βάση έντιμος άνθρωπος καταλήγει να θεωρείται ανόητος. Αυτός που κερδίζει είναι ο εξυπνότερος, ο πιο κομπιναδόρος και ο λιγότερο ευσυνείδητος. Αν υπάρχει έλλειψη χρημάτων, μπορεί κανείς να δανειστεί περισσότερα χρήματα από τις δυνατότητές του, ακόμα και αν τυραννηθεί από τους πιστωτές του με το μαχαίρι στο λαιμό. Οι πιστωτικές κάρτες έχουν γίνει για

τα 9/10 των νοικοκυριών τα ψεύτικα διαβατήριά τους στην παγίδα του πλούτου, που συνεχώς φεύγει και οι άνθρωποι προσπαθούν συνεχώς να τον αρπάξουν.
Ένας νέος δεν καταλαβαίνει πλέον ότι, παλιότερα μπορούσε κανείς να ζήσει διαφορετικά.
Η σύγχρονη ζωή είναι σίγουρα ευκολότερη από ό,τι ήταν στο παρελθόν, αλλά μόνο για κάποιους. Ρίχνει στην κόλαση ολόκληρους λαούς, μη εξελιγμένους. Όσο για τους σκληρά εργαζόμενους άντρες και γυναίκες, είναι πλούσιοι μόνο σε χρήματα που φεύγουν, γλιστρούν από τα δάχτυλά τους και εξαφανίζονται σαν το νερό κάτω από την άμμο.
Ο σύγχρονος άνθρωπος κυκλοφορεί ανάμεσα σε εκατομμύρια αυτοκίνητα, που του δίνουν την ψευδαίσθηση ότι ξεφεύγει από την πραγματικότητα. Αλλά αυτοί οι δρόμοι είναι εξωφρενικοί. Η άσφαλτος βρωμάει στις πολυσύχναστες πόλεις. Ο αέρας μολύνει τους πνεύμονες, μολύνει το αίμα. Στις θορυβώδεις λεωφόρους μας, στα ίδια τα δέντρα με το ξεθωριασμένο φύλλωμά τους, φεύγουν και τα τελευταία πουλιά.
Η μαύρη ρύπανση από τα εργοστάσια αυξάνεται παντού, γίνεται όλο και πιο αποπνικτική.
Τον επόμενο αιώνα, θα υπάρξουν εργοστάσια που θα εγκατασταθούν στα πιο μακριά χωράφια ρυζιού ή μανιόκας, στο Λάος, στις περιοχές των Μαντσού, στην Πολυνησία.
Η απέραντη ανθρώπινη σύγχυση κατεβαίνει ορμητικά από όλες τις πλευρές σαν ποτάμι από μυρωδιές ταγγού. Η ίδια η φύση έχει γίνει χελιδόνι με πλαδαρά φτερά.
Θα μετριαστούν τουλάχιστον αυτές οι υπεράνθρωπες δυσκολίες που φυλούν σκοπιά στην είσοδο της Ευρώπης στον 21^{ο} αιώνα από νέες ανακαλύψεις, που θα παρέχουν εξαιρετικά μέσα αντίδρασης;
Βασικό ερώτημα!

VII. Οι σύγχρονες ανακαλύψεις

Οι σύγχρονες ανακαλύψεις δεν θα σώσουν τα πάντα;
Οι επιστημονικές πρόοδοι του σύγχρονου κόσμου συνήθως είναι εκθαμβωτικές. Αλλά μήπως η λάμψη τους κρύβει τις ελλείψεις τους;
Με τη βοήθεια των γενετικών και των φαρμακευτικών ανακαλύψεων που προκύπτουν από σύγχρονες έρευνες και τη διάδοσή τους σε όλο τον κόσμο, ζούμε περισσότερο. Οι γυναίκες που ως γνωστόν δεν πεθαίνουν ποτέ, έχουν υπερβεί πλέον τον μέσο όρο ηλικίας των 80 ετών και τους αρέσει να τις περνούν για σπαρταριστές βοσκοπούλες. Είναι θαυμάσιο! Αλλά ποιος θα πληρώσει τις συντάξεις αυτών των εκατομμυρίων ατρόμητων γυναικών; Τόσο εκείνων όσο και των αντρών που θα θέλουν να κάνουν το ίδιο γρήγορα;
Και τους εκατομμύρια τόνους συμπληρωματικών φαρμάκων που αυτοί οι ανάπηροι, αυτοί που τρέμουν, που έχουν βρογχίτιδα, αυτοί οι στριμμένοι θα

απαιτήσουν από κοινού την Κοινωνική Ασφάλιση;…Και τα χιλιάδες κτίρια που θα στεγάσουν αυτούς τους παραμελημένους ηλικιωμένους;
Και οι διασκεδάσεις, τα ταξίδια που θα πρέπει να οργανωθούν για να στολίσουν τα ρομαντικά όνειρα των εξασθενημένων μυαλών και των πλαδαρών σωμάτων;…
Τα κράτη, συντετριμμένα από τα τρέχοντα βάρη τους, θα πρέπει να αντιμετωπίσουν και αυτά τα πρόσθετα βάρη στο μέλλον. Αυτά θα διπλασιάσουν το βάρος, κάτω από το οποίο οι κυβερνήσεις ήδη καταρρέουν.
Για να τροφοδοτήσουν αυτά τα ταμεία γήρατος που αυξάνονται συνεχώς και είναι μια τόσο αχανής εικόνα σαν το πιθάρι των Δαναΐδων, δεν θα υπάρξουν άλλα εξαιτίας της μείωσης των γεννήσεων και μόνο οι μισοί εργαζόμενοι θα συνεισφέρουν στην Κοινωνική Ασφάλιση. Από πού θα έρθουν λοιπόν οι εκατομμύρια άφθαρτοι ηλικιωμένοι και ηλικιωμένες;…
Τα μυαλά των ερευνητών αποστάζουν εκατοντάδες άλλα θαύματα, με πρωταγωνίστρια τη σκιά.
Είναι αλήθεια.
Για παράδειγμα, κατάφεραν να διπλασιάσουν την παραγωγή γάλακτος. Το αποτέλεσμα: Οι Αμερικανοί το ρίχνουν στα ποτάμια τους! Και οι Ευρωπαίοι έπρεπε να αποθηκεύσουν στα ψυγεία της Ενιαίας Αγοράς ένα δισεκατομμύριο κιλά μη πωλήσιμου βουτύρου!
Επιπλέον, εκατοντάδες γυναίκες και παιδιά πεθαίνουν από πείνα και δίψα σε έναν κόσμο, όπου τα αεροπλάνα πηγαίνουν από το Παρίσι στο Τόκυο μέσα σε λίγες ώρες και στον ίδιο κόσμο ένα κουτί που έχει γάλα με σκόνη ή ένα γιαούρτι θα χρειαστεί ένα χρόνο για να φτάσει ή να μη φτάσει σε πεινασμένες χώρες!
Έχουμε χάσει τον προσανατολισμό μας. Στη Ρωσία φτιάχνουν καφέ από τούβλα. Στη Βραζιλία φτιάχνουν τούβλα με καφέ!
Άλλοι εφευρέτες έχουν μεγαλώσει τίμια βοοειδή όλων των ειδών στη μέγιστη μορφή τους στο μισό χρόνο. Το αποτέλεσμα: Δεν ξέρουν πού να φυλάξουν τόσο πολύ ματωμένο κρέας και τσακώνονται στα σύνορα για να επιτεθούν και να κάψουν τα μισά πρόβατα και τα μισά γουρούνια, που οι Άγγλοι και οι Δανοί δεν ξέρουν πια τι να κάνουν!
Κατάφεραν μέσω της εξυπνάδας, της ευφυίας και του πάθους για κάτι καινούργιο να κάνουν την τηλεόραση, ένα πραγματικό θαύμα. Το αποτέλεσμα: τα πλήθη κάθονται μπροστά σε μια οθόνη κάθε μέρα για 3.5 ώρες. Καταλήγουν να είναι τελείως αποπροσανατολισμένοι στο έλεος οποιασδήποτε γλώσσας οχιάς ή οποιασδήποτε ασυναρτησίας. Καταπίνουν ευχαριστημένοι τις πιο ανησυχητικές τρέλες. Αποφασίζουν για τη μοίρα τους και για τους άλλους, σύμφωνα με τα κουτσομπολιά, τα ψέματα και τις μυθοπλασίες. Δεν σκέφτονται πια, δεν καθοδηγούνται πλέον από ιδέες, αλλά από επαναλαμβανόμενες εικόνες που συνήθως προκαλούν παραισθήσεις και είναι σχεδόν πάντα καταστροφικές για την προσωπικότητά τους.
Τρία λεπτά μπροστά στην τηλεόραση, έχουν 1000 φορές μεγαλύτερο αντίκτυπο από 100 αντικειμενικές μελέτες ειδικών ή επιστημόνων οι οποίοι θα έχουν με

δυσκολία 2000 – 3000 αναγνώστες, ενώ ο ζιγκολό στην οθόνη θα έχει δύο ή τρία εκατομμύρια φανατικούς θεατές, τους οποίους κέρδισε εκ των προτέρων με τις αερολογίες του.
Η τηλεόραση είναι ο μεγάλος δηλητηριαστής του αιώνα. Θα ταίριαζε να εγκατασταθούν κάποια ηχεία σε αυτές τις κομβικές θέσεις από κάποιες πολιτικές προσωπικότητες ή από επιτήδειους χρηματιστές, που κάνουν ταχυδακτυλουργίες με τα δισεκατομμύρια και ρυθμίζουν τη ζωή των καναλιών. Αυτοί οι δωρητές των αγκαλιών διαμορφώνουν γνώμες, τις ελέγχουν και τις ανατρέπουν. Με ποιο δικαίωμα;… Τι απομένει από τη «δημοκρατία» στο τέλος μιας τέτοιας απάτης για τα εγκλωβισμένα πλήθη;
Μηδέν!
Οι παρεμβολές του μικροφώνου και αυτοί που είναι από πάνω τους καθορίζουν τον νόμο, τον μόνο νόμο. Κάθε μέρα, αυτή η κυριαρχία γίνεται όλο και πιο αποπνικτική.
Οι άνθρωποι ρίχνονται σαν βέλη στη Σελήνη, στον Ποσειδώνα, στο Δία σαν να πήγαιναν στη Λούρδη ή στο Σεστριέρε.
Η πυρηνική ενέργεια μπορεί να αναπτύξει χιλιάδες αστραφτερές και κεραυνοβόλες βολίδες από τις ερήμους της Αριζόνα μέχρι τους πάγους της Σιβηρίας και στην έρημο με τα πετρέλαια του Κουβέιτ!
Έτσι, χιλιάδες συγκλονιστικές ανακαλύψεις καθορίζουν τον κόσμο, την καθημερινότητα και τα σπίτια που βρίσκονται κοντά σε κάθε ερευνητή ή κάθε ταραχοποιό.
Ποια είναι όμως τα αποτελέσματα;
Προχωράμε μπροστά;
Είμαστε πιο ευτυχισμένοι;
Ή μήπως η ευτυχία καταρρέει;
Διαπιστώθηκε πρόσφατα στα μεξικανο-αμερικανικά σύνορα ότι 28 εργάτριες ενός εργοστασίου καλλυντικών, είχαν γεννήσει μέσα σε ένα χρόνο 28 παιδιά χωρίς εγκέφαλο!
Ήταν ένα τυχαίο γεγονός;
Ή μήπως ήταν η αντίδραση από τις λάθος υπολογισμένες εφευρέσεις;
Δηλαδή, 28 δυστυχισμένες μητέρες κράτησαν για λίγες ώρες στην αγκαλιά τους αδρανή μωρά, των οποίων τους εγκεφάλους είχαν ρουφήξει οι τερατώδεις ή θαυματουργές εφευρέσεις!
Είναι αναμφίβολο ότι, ο μελλοντικός κόσμος θα σκαρφαλώσει σε ένα τεράστιο ερωτηματικό.
Παρόλα αυτά, ένας νέος πρέπει να αποδεχτεί αυτόν τον νέο κόσμο χωρίς μάταιες τύψεις. Με τα ελαττώματά του, αλλά και με ό,τι συναρπαστικό μπορεί να έχει, αυτούς τους απείρως διευρυμένους ορίζοντες. Τα αθλήματα που συνήθως παραμορφώνονται από τη χρήση των ναρκωτικών, αλλά αναγεννούνται από την πειθαρχία και την αρμονία της άμιλλας. Οι δυνατότητες για νέες γνώσεις που αποκτούνται μέσω των ταξιδιών, είναι μια ακριβέστερη και ευρύτερη

κουλτούρα, ακόμα και αν μερικές φορές μπερδεύεται μέσα στην ανακατωσούρα και τον παραλογισμό.
Οι ιδιοφυείς μεταρρυθμιστές θα ανέβουν στο άρμα του 21ου αιώνα, αλλά δεν θα εμποδίσουν τα τεράστια οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα που ταλαιπωρούν έναν κόσμο, ο οποίος έχει ήδη κατακλυστεί από πολιτικές, κοινωνικές και φυλετικές περιπλοκές.
Αν θέλει η Ευρώπη να επιβιώσει από αυτές τις περιπλοκές, θα πρέπει να τις υπερνικήσει με κάθε κόστος. Αυτή είναι η σημερινή πρόκληση, η ωμή πρόκληση που τρομάζει τους αδύναμους, αλλά πρέπει να τονώσει τις καρδιές των ισχυρών. Είναι μια πρόκληση που δεν αφορά μόνο τις συνθήκες μιας μέρας ή μιας εποχής, αλλά επεκτείνεται σε κάτι βαθύτερο και μόνιμο στη συνείδηση του ανθρώπου, ό,τι και αν είναι.
Ας υποθέσουμε ότι αύριο ο Hitler θα κατέβει από τη Valhalla και θα επανεμφανιστεί στην Καγκελαρία του Ράιχ. Είναι σίγουρο ότι θα έπρεπε να καταφύγει σε νέα σχέδια, νέες μεθόδους και να αναδιαμορφώσει το όραμά του. Δεν θα επαναλάμβανε αυτά που άφησε πίσω του. Θα διατηρούσε σθεναρά τις αρχές του, αλλά θα τις προσάρμοζε στις παρούσες ανάγκες. Όσον αφορά τις απόψεις του για το πρόβλημα της γεωργίας ή για τη συνεργασία των γυναικών στη δημόσια ζωή ή για την οικολογία – την οποία ίδρυσε το 1933, αυτός ήταν ο πραγματικός ιδρυτής – και για τη φυλετική κατανομή των λαών ή ακόμα και για την παγκόσμια κατανομή του πλούτου, θα λάμβανε χωρίς αμφιβολία διαφορετικές αποφάσεις από αυτές που σημάδεψαν το πρώτο μισό του 20ού αιώνα.

VIII. Η επαναφορά της πνευματικής ζωής στις ψυχές

Υπάρχει περίπτωση να σωθεί η τιμή της Ευρώπης;…
Είναι αλήθεια ότι το παιχνίδι είναι σκληρό.
Αλλά υπάρχουν 100 λόγοι για αγώνες και ελπίδες. Μια ατσάλινη θέληση αξίζει περισσότερο από χίλιες αδυναμίες.
Το 1940, ένας Reynaud, ο λαλίστατος πρωθυπουργός της «δημοκρατικής» Γαλλίας, αναφώνησε λέγοντας: «Θα νικήσουμε γιατί είμαστε πιο δυνατοί». Ένα μήνα μετά, οι δημοκρατίες σε όλη τη Δύση κατέρρευσαν σαν χάρτινοι πύργοι! Ο Reynaud, κατέφυγε τρομοκρατημένος (με 29 κιλά χρυσό) στα Πυρηναία, όπου τραυματίστηκε στο κεφάλι επειδή το αυτοκίνητό του έπεσε σε δέντρο!
Ο πολυάσχολος φλεγόταν! Βγήκε νοκ άουτ το ανθρωπάκι! Το θέμα του διευθετήθηκε μέσα σε λίγες εβδομάδες.
Όπως φαίνεται, τα πάντα μπορούν να καταρρεύσουν αλλά ένας αληθινός χαρακτήρας μπορεί να τα διορθώσει όλα.
Δεν είναι αρκετό οι επιθυμίες να τείνουν σε μια ισχυρή προσπάθεια υλικής ανανέωσης ώστε, να επιτευχθεί η ανανέωση των μελλοντικών εποχών.

Δεν είναι μόνο η παγκόσμια οικονομία που είναι άρρωστη, ούτε η πολιτική. Επηρεάζεται το ηθικό σύμπαν των λαών, δηλητηριάζεται από έναν τρελό ανταγωνισμό για ανέσεις, κάτι που είναι φαινομενικά ευχάριστο αλλά συνήθως, είναι τραγικά καταστροφικό.
Ο άνθρωπος της εποχής μας, έχει εγκαταλείψει τα 1000 χρόνια του Χριστιανισμού και της θρησκευτικότητας. Όλοι θέλουν να «ζουν» και να απολαμβάνουν σε αφθονία ανέσεις και χαρές. Έχει γίνει χωρίς να το καταλάβει, σκλάβος τον μέτριων ευχαριστήσεων που περιορίζονται στην επιφανειακή ευεξία και περπατά βαριεστημένος.
Πώς μπορούμε να επαναφέρουμε την πνευματική ζωή σε ψυχές που έχουν σχεδόν σβήσει, όπου η φλόγα τους δεν είναι πια αναμμένη και είναι πνιγμένες μέσα σε στάχτες που σιγά σιγά ψύχονται; Ποιος θα την αναζωπυρώσει; Ποιος θα φυσήξει σε αυτά τα κάρβουνα που έχουν γίνει ένα με το έδαφος την έμπνευση, από την οποία θα ξεπηδήσει η πνευματική φωτιά;
Χωρίς αυτή, όλα είναι χαμένα. Είναι το δώρο, η γενναιοδωρία, η αγάπη για τον άνθρωπο, η θέληση για προσφορά και η ιερή ζέση ενός ιδανικού που ξεχειλίζει από αλήθεια για την ανανέωση της εσωτερικής ζωής του ανθρώπου. Η ανθρώπινη καρδιά δεν είναι απλά ένας δέκτης πρόσκαιρων απολαύσεων. Είναι ένας όμορφος κήπος, με τα χρώματά του και τις μυρωδιές του. Θέλει να υψωθεί πάνω από τα μπερδεμένα αλσύλλια της ύπαρξης. Πολιτική επανάσταση; Ναι! Οικονομική και τεχνολογική επανάσταση; Ναι! Κοινωνική; Ναι! Μα πάνω από όλα, η επανάσταση των ψυχών, όπου κυριαρχεί η ύπαρξη των ευωδιών τους!
Η ευτυχία δεν είναι απλά ένα υποπροϊόν της ντισκοτέκ. Ο άνθρωπος πρέπει πρώτα να γίνει ένα πνευματικό ον, που δίνει αξία σε ό,τι εξυψώνει και εξευγενίζει. Αλλιώς, η ζωή δεν θα είναι παρά μια σκάφη από την οποία τρέφεται χωρίς να υπάρχει κάτι ουσιαστικό, όσο ευχάριστη και αν είναι η διακόσμηση.

IX. Ο αιώνας των ελίτ

Υπάρχει η ψυχή.
Υπάρχει επίσης και η ευφυία.
Μια επανάσταση δεν υλοποιείται με τα «μπράβο», πόσο μάλλον με κενά λόγια που αντηχούν σαν επικασσιτερωμένα αντικείμενα. Κάθε εμπλουτισμένη επανάσταση είναι, ο καρπός μιας μακράς πνευματικής προετοιμασίας. Ο επόμενος αιώνας θα είναι, ο αιώνας των ελίτ και του συντονισμού των ανακαλύψεών τους περισσότερο από ποτέ άλλοτε. Αυτοί που θα κατευθύνουν και θα αλλάξουν την κοινωνία θα είναι μόνο οι καλύτεροι και οι ικανότεροι. Τελείωσαν οι εποχές, όπου το ανθρώπινο ον μπορούσε να προετοιμάσει την ανάπτυξή του μέσω της παραμέλησης, της ευκολίας, της άγνοιας και της τεμπελιάς.
Ο εργάτης θα πρέπει από μόνος του να σταματήσει να είναι έτσι όπως ήταν για πολύ καιρό, δηλαδή ένας αδαής εργάτης. Θα πρέπει να μεταμορφωθεί μέσω σκληρής δουλειάς και πνευματικής προετοιμασίας σε έναν τεχνικό με υψηλά

προσόντα. Η σύγχρονη και πολύ ακριβή βιομηχανία, θα προσλαμβάνει μόνο εκλεκτούς υπαλλήλους. Αύριο, δεν θα υπάρχει θέση για τους μέτριους. Αυτοί θα βρεθούν σε ένα χάος από στουρνάρια και παράσιτα, με όλες τις πόρτες να είναι κλειστές για πάντα.

Τον επόμενο αιώνα πρέπει να υψώσετε ανάστημα, με σκληρή δουλειά, με επιμονή, με πνευματική ευστροφία και ισχυρό χαρακτήρα, ως προς το ψυχολογικό επίπεδο και τις τεχνικές γνώσεις, που θα αφήσουν το ανεξίτηλο στίγμα τους στους μελλοντικούς ηγέτες των λαών.

Οι νέοι πρέπει να καταλάβουν ότι, στο βαθμό που θα δουλεύει το μυαλό τους θα αυξηθούν οι τεχνικές γνώσεις τους και θα γίνουν ένα ζωντανό κομμάτι της ελίτ, που θα καταφέρουν να πετύχουν για την αναδιαμόρφωση της κοινωνίας.

Θα ξεπροβάλλουν νέες εποχές, στο βαθμό που εσείς, τα νεαρά αγόρια και κορίτσια του 21ου αιώνα ήδη κατασκηνώσατε στο κατώφλι μας, θα καταπιαστείτε – με νέες μεθόδους και ιδέες, αλλά και με ένα φλέγον ιδανικό όπως αυτό των μεγαλύτερων από εσάς σε ηρωικές εποχές – με το μεγαλειώδες έργο της αναδιαμόρφωσης μιας εκτροχιασμένης κοινωνίας.

Νέοι συναγωνιστές της Ευρώπης, ήρθε η σειρά σας.

Υλικά, βεβαίως, αλλά πάνω από όλα να είστε πνευματικά και ψυχολογικά έτοιμοι, διαθέσιμοι να κάνετε θυσίες, το μυαλό σας να είναι τέλεια συγκροτημένο και αναθρεμμένο, το σώμα σας να είναι δυνατό για τις πιο σκληρές μάχες και η ψυχή να διαφωτίζει το δρόμο σας. Λοιπόν, όπως και να ‘χει, η σκληρότητα του αγώνα, τα δυνατά σας χέρια θα μπορέσουν να υψώσουν με τις ασπίδες σας αυτή τη νίκη, που οι αδύναμοι θα πίστευαν ότι είναι ακατόρθωτη.

Μόνο όσοι έχουν πίστη επιστρέφουν και αψηφούν το πεπρωμένο! Πιστέψτε! Αγωνιστείτε!

Ο κόσμος χάνεται ή πιάνεται! Πιάστε τον!

Στην ανθρώπινη έρημο, όπου βελάζουν τόσα πρόβατα, εσείς να είστε λιοντάρια!

Δυνατοί όπως αυτά! Ατρόμητοι όπως αυτά!

Και ο Θεός μαζί σας!

Σας χαιρετώ, συναγωνιστές!

Léon Degrelle
Αύγουστος 1992

<u>Σύνδεσμος φίλων Leon Degrelle.</u>

Ταχυδρομική θυρίδα n° 5.024 - 28080 Μαρδίτη - Ισπανία.
Επίτιμη Πρόεδρος: Dª Jeanne Brevet (χήρα του Leon Degrelle)

Πρόεδρος: D. Jose Luis Jerez Riesco.
Εξουσιοδότηση από το Υπουργείο Δικαιοσύνης n°160.621
22 Μαρτίου 1996.

Email: Ieondegrelle2003@yahoo.com
Web: http://www.geocities.com/falconhard/presentacion.html

Contre La Modernité

Léon Degrelle (1906 – 1994)